

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
38,10+ 1,90 (HST) = 40 kan. dolarů
Cena 1,91 + 0,05 (HST) = 2,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

JTime
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
647/728-0654
Praha: 222-261-811
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 2.
(532.)
Vol. 24.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

satellite

1-416

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
satellite1-416.com — zpravy.org — zpravy.ca — spravy.ca

Thursday,
February 6,
2014

Láska paměti

Z VYSTOUPENÍ JIŘÍHO GROSMANA & BOHEMIAN SWING NA MASARYKTOWNU

Tak nějak se to zpívalo v jedné písničce od *Blue Effect* z konce šedesátých let. Nejde mi o lásku k dějinám či k historii, ale k minulosti.

Moje sestra objevila v pozůstalosti po rodičích staré dopisy z třicátých let a najedno se pro ní otevřely nové příběhy. Dříve se totiž psaly nejen dopisy, ale existovaly i korespondenční lístky. V Praze měli skvělou potrubní poštu a ta se doručovala i několikrát za den. Takže stačilo v roce 1905 ráno hodit korespondák do schránky, že se s někým chcete sejít odpoledne, a v pět večer dotyčný již čekal v kavárně.

V době, kdy nebyly telefony, si psala třeba moje maminka se sestrou Růženou v Kutné Hoře dvakrát týdně a to ještě v druhé polovině padesátých let a tak se z takových dopisů dovíme nejen něco o počasí, ale i o finanční situaci, kdy kdo koho napálil, kdo byl nemocný, rady babičky z roku 1934, jak se má moje maminka starat o svého bratra. Pravopis nebyl babiččinou silnou zbraní, ale ona chodila do školy kolem roku 1890 a to se tehdy za Rakouska-Uherska na češtinu moc nedbalo.

Jenže čas běžel a nejen na papíře se uchovávaly příběhy. V roce 1965 jsem celé prázdniny prodával noviny a za výdělek jsem si pořídil kotoučový magnetofon B4. Měl řadu výhod: byl čtyřstopý a třírychlostní. Takže se toho na jeden pásek AGFA nebo BASF za 155 Kčs poměrně hodně vešlo. Dlouho jsem měl pouze dva pásky, které se prodávali s magnetofonem. Časem se jejich počet rozrostl na dvanáct. Není to mnoho, ale ani to není málo. Je to mozaika doby. Nejen, že tam člověk objeví staré písničky, ty jsou i jinde, ale co mne překvapilo, že jsem se tehdy poměrně hodně věnoval jazzu. Objevil jsem tam také neuvěřitelné poklady: první jazzové bohoslužby ve Vršovcích v evangelické modlitebně, pirátské nahrávky, které jsem udělal v sedmdesátých letech v Lucerně. Dežo Ursiny a *Provisorium*, Karel Kryl v divadle Sluníčko z roku 1968 či 1969 - těsně po okupaci, nahrávky Vladimíra Mertý, rok 1968 - vysílání rozhlasu, ale i třeba reportáž z utkání Sparta-Slavia ze září 1965 před padesáti tisíci diváky na Strahově.

Pravda, zkoušel jsem dát na cédéčku některé z těchto pokladů svým známým a moc jsem nepochodil. Jenže

když jsem byl minulý měsíc na koncertu Jirky Grosmana na Masaryktownu, tak jsem v jednotlivých skladbách objevoval právě ta šedesátá léta: *Dukes of Dixeland* či Jonah Jones a jeho *Saint James Infirmary*. Krásné věci, které čas od času oprašuji ve svém počítači.

Jak jsem je dostal do počítače? Neměl jsem magnetofon a marně jsem ho sháněl po celém Torontu, protože moje B4 před časem dosloužila. Až vloni v létě, když jsem se byl podívat na videokazety, které po sobě zanechal Milo Kubík, jsem mezi nimi objevil i starý čtyřstopý magnetofon SONY určený k vyhození a tak se mi podařilo magnetofonové pásky dostat na harddisk do počítače ve formátu mp3.

Milo Kubík byl nejen velkým sběratelem, ale i archivářem (narozdíl ode mne však velice pečlivým a každý pořad, který natočil, opatřil dokumentací). Zanechal po sobě řadu videokazet a byla to myšlenka Josefa Čermáka, že by byla škoda, kdyby tato sbírka zmizela na věčné časy.

Navrhl jsem mu tedy, že by bylo dobré tyto videokazety přehrát na DVD disky, protože pak je velice jednoduché udělat jejich kopie. Zároveň jsem se dověděl, že některé diskety již jsou v archivu na konzulátu. Dohodli jsme se, že by se měly vytvořit čtyři sady asi jednoho sta disků, které by byly uloženy na konzulátu v Torontu, v knihovně na Masaryktownu, v *Libri Prohibiti* v Praze a čtvrtou sadu bych opatroval já.

Tematicky jsem DVD rozdělil do pěti skupin: Televizní vysílání v Kitcheneru, *Nové divadlo*, *Dokumenty*, *Profily krajiny* a vysílání *Okno*.

V první části jsou třeba záběry ze života v Kitcheneru na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let, beseda s redakční radou Západ, vyprávění Josefa Škvoreckého o Čechách ve válce Severu proti Jihu, ale i dvě Havlovy jednoaktovky *Audience* (Vladimír Bubák a Jan Uhde) a *Vernisáž* (Zdena Novotná, Tomáš Mašek a Ivan Rázl). Také jsem se pobavil při úvodu Stanislava Reiniše k televizní premiéře. Podobně jako v Československé televizi *nastavovali zrcadlo* (hlasatelka uvedla nějaký západní film frází: „Autor nastavuje zrcadlo kapitalistické společnosti...“), tak i Stanislav Reiniš před hrou *nastavil zrcadlo* tentokrát socialistické společnosti... Zde je

světovým unikátem televizní rozhovor s Jiřím Voskocem v češtině (asi jediný existující videozáznam).

V sekci *Dokumenty* jsou hlavně záběry z návštěvy Václava Havla v Torontu 19. února 1990, ale i koncert Karla Kryla na Masaryktownu v květnu 1988.

Nejbohatší je zřejmě sekce *Profily*. Můžeme zde vidět Tomáše Baťu, Oskara Morawtze, Jiřího Corna, dvě a půl hodiny trvající rozhovor s Josefem a Zdenou Škvoreckými...

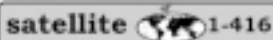
V poslední části *Okno - The Window* zase můžeme sledovat události od roku 1988 do roku 1995. Tato část obsahuje celkem devatenáct DVD disků.

Jestliže program *Okno - The Window*, běžel pouze na *Cable 10 - Maclean-Hunter* jednou za měsíc, pak program Markéty Slepčíkové-Rešovské *Nová Vize* běží pro mnohem širší publikum každou sobotu na *TV OMNI*. Kromě pravidelného půlhodinového programu připravila Markéta před časem i hodinový speciál *Tři vlny* o třech vlnách české a slovenské emigrace do Kanady. Minulý měsíc v restauraci *Destingo* na Queen St. v předpremiéře uvedla další speciál tentokrát o vancouverském Divadlu za rohem a Josefu Skálovi.

Zajímavostí je, že podobně jako kitchenerská televize i *Divadlo za rohem* uvedlo v osmdesátých letech Václava Havla a to jeho hru *Žebrácká opera*.

Datum vzniku *Divadla za rohem* je v roce 1975. Josef Skála měl dvě lásky - medicínu a divadlo. V dokumentu říká, že nelze dělat divadlo jako povolání a medicínu jako koníčka, ale opačně že je to možné. Má rád divadlo, protože je tam živý člověk, který dělá chyby, který se potí, zkrátka v divadle je člověčina. České divadlo bylo důležité pro udržení jazyka v exilu, protože nikdo netušil, že se bude moci do Československa opět jezdit. V dokumentu jsou zachyceny i postřehy profesorky Markéty Stankiewiczové z Vancouveru či Ivana Klímy. I jako lékař tvrdí doktor Skála, že pro pacienta je důležitější osobní kontakt více než chorobopis. Doufejme tedy, že dokument o dr. Josefu Skálovi nebude posledním v této řadě a kdo ví, možná po dopisech, zvukových záznamech, televizních dokumentech se třeba objeví nové medium, které bude vyprávět o současnosti. Bohužel nikdo si moc e-maily nebo textovky dnes neschovává...

Aleš Březina

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto
CZECHOSLOVAK NEWSPAPER
published by ABE
P.O. Box 176, Station „E“,
Toronto, Ont. M6H 4E2
Telefon: 416/530-4222, 647/728-0654
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com
www.zpravy.org
www.zpravy.ca
Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)
Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.
Předplatné:
v Kanadě \$ 38,10 + \$ 1,90 (GST) = \$ 40,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 60 .
v ČR 1000 Kč, na Slovensku 40 eur.
PDF elektronicky \$ 22 -
V ČR 200 Kč , na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A
SLOVENSKÉ
BOHOSLUŽBY
V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00 . Duchovní správce: Rev. Libor Švorčík. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Rímsko-katolický kostol sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša:: Ne.: 11:00, po a št.: 8:00, út., st. a pá.: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Ne.: 9:00 a so.: 17:00. Farář: J. Vaňo. Kaplan: E. Rybánský. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: nedel'a: 10:45.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Luteránsky kostol sv. Lukáša, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Najbližší bohoslužby: 9. 2., 16. 3., 6. 4., Veľky Pátek 18. 4. (VP), a 4. 5. v 13 hodin.

Československý baptistický sbor KITCHENER-WATERLOO: German Gospel Church, 223 Union St.E.
Informace o bohoslužbách: 289/242-0635.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, On. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev.Margaret Hassler, Pastor, e-mail mkhassler@yahoo.com

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: Holy Sepulchre Cemetery-neděle 15:00 hodin. Streda 18:00. Duch. správce: Jiří Macenauer St. Adalbert R.C. Mission, 464 Plains Rd. W., Burlington L7T 1H2. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House, 192 Frontenac Street. Nejblížší bohoslužby budou v březnu.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Nejblížší bohoslužby budou v březnu.

Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejblížší bohoslužby budou v březnu

Vineland: St. Helen's Church R.C. Pharish, 4156 Maple Grove Rd. Nejblížší bohoslužby budou oznámeny.

Sokol Toronto

Cvičení pro děti je každou sobotu
od 16:30 do 18:30 hodin
v Magnetic Dr., Unit 21, , North York;

Cvičení pro dospělé je každou středu
od 20 do 21:30 hodin.
v G.Harvey C.I.,, 1700 Keele St.,
Informace: Marie Crhakova: 416/242 - 5914

Česká televize

Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin
opakování v úterý v 7:30 hodin
na stanici OMNI 1
(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)
E-mail: slepckovam@sympatico.ca.

Informační a imigrační středisko ČSSK

Porady a ověřování dokladů po předchozím zavolání
Poštovní adresa je:
P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, On. M8X 2Y8
Tel.: 416/925-2241, fax: 416/925-1940
E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: toronto@cssk.ca
Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK

Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.

450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu

Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava

496 Gladstone Ave., Toronto
se schází (kromě měsíců července a srpna)
každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin.
Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění.
Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.
Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.
Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků v našich novinách.
Aktuální vždy v den vyjití novin.
satellite1-416.com
zpravy.ca
zpravy.org
spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com
www.2.zpravy.ca
www.2.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu
divadlo.zpravy.ca

NHL

O jednotlivých zápasech v Torontu
Rozhovory s hráči a reportáže
nhl.zpravy.ca
nhl.spravy.ca
nhl.satellite1-416.com

Denní zpravodajství z NHL

ve spolupráci s Tipradio
hokej.zpravy.ca
hokej.spravy.ca

Jak vyjdeme v roce 2014

#3 - 27. 2. 2014
#4 - 20. 3. 2014
#5 - 10. 4. 2014
#6 - 1. 5. 2014
#7 - 22.5.2014
#8 - 19.6.2014
#9/10 - 17.7. 2014
#11/12 - 14.8. 2014
13- 4.9.2014
14 - 25.9. 2014
15 - 23.10. 2014
16 - 20. 11. 2014
17/18 - 18.12. 2014

Financial

Kursovní lístek

100 Kč	5,31 CDN
1 CDN \$	18,83 Kč
1 EURO	1,46 CDN \$
1 CND \$	0,69 EURO
1 US \$	1,06 CDN \$
1 CND \$	0,94 US \$

Universal Currency Converter - 7. 12. 2013

1 CDN \$	18,84 Kč
1 EURO	27,44 Kč
1 US \$	20,07 Kč

ČNB - 6. 12. 2013

Toto číslo jsme dali do tiskárny

6. 2. 2014 ve 3:00

Příští číslo vyjde:

27. 2. 2014

Uzávěrka: 23. 2. 2014

Kalendář
www.kalendar.zpravy.ca

- 8.2. so 13:00
Vernisáž skupinové výstavy Pavla Charouzka
Fresh Perspective Show
Výstava v Beaux-Arts Brampton
potrvá do 1. března 2014
70 Main St.N.
Brampton, On.

9. 2. (ne) 14:00
Maškarní odpoledne
Dětské sokolské Šibřinky
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

15. 2. (so) 18:00
Winter Gala
Conestoga Place
Manitou Dr. Kitchener

15. 2. (so) 19:00
Farní ples
Osada sv. Václava
496 Gladstone Ave.

22. 2. (so) 10:00
Zimní sokolské hry
Horshoe Valley
Barrie, Ontario

22. 2. (so) 18:30
Akuna Gala 2014
Novohotel Mississauga
Ballroom Paris „A“
3670 Hurontario, Mississauga
905/845-0428 a 1-877-692-5862.

21. 3. (pá) 19:00
Maroš Bango
v Restauraci Praha na Masaryktownu
450 Scarborough Golf Club Rd.

22. 3. (so) 19:00
Maroš Bango
St. Mary's Roman Catholic Church
190 MacTaggart Dr., Nobelton

23. 3. (ne) 15:00
Maroš Bango
v Kostole sv. Cyrila and Methoda
5255 Thornwood Dr. - Mississauga

23. 3. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Duo Ventapane
Martin Karlíček - piano
Mana Shiraishi - housle
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

- 3.4. - 27. 6.
Vystava Evy Kofátkové
Scrap Metal Gallery
1 Dublin St., Toronto

23. 4. - 10. 5.
Václav Havel: Vyrozumění
Překlad Paul Wilson
Tought for Food Productions
102 Theatre,
376 Dufferin Street, Toronto
**
27. 4. (ne) 17:00
Nokturna v městě
Jan Novotný - piano
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto
Tel.: 416/481-7294

6. - 26. 7.
Tábor Hostýn
Chetsey, Quebec
Tel.: Josef Maxant: 450-465-4844

FARNOST SVATÉHO VÁCLAVA V TORONTĚ VÁS ZVE NA SVÝJ KAŽDOROČNÍ

Společenský Ples

Hraje Skupina Miro Letka

BOHATÁ TOMBOLA

VEČEŘE SE PODÁVÁ OD 19.00 HOD.

HALA BUDE OTEVŘENA V 18.00 HOD.

DOPORUČENÁ REZERVACE

Vstup jen ve společenském oděvu

Vstupenky se prodávají po každé bohoslužbě v neděli v kostele a nebo telefonicky 416-538-2468 (paní Dana)

SOKOLSKÁ ŽUPA KANADSKÁ ZVE VŠECHNY PŘÁTELE A PŘÍZNIVCE ZIMNÍHO SPORTU NA SVÉ

43. ZIMNÍ HRY,

**KONANÉ V SOBOTU 22.ÚNORA 2014
VE STŘEDISKU “HORSESHOE VALLEY“
RESORT BARRIE, ONTARIO**

ZAČÁTEK HER:
BĚH V 10.00 - SLALOM A SNOWBOARDING VE 13.00
LHŮTA PRO PODÁNÍ PŘIHLÁŠEK Pondělí 17. ÚNORA 2014

**SOCIAL GATHERING AND MEDAL CEREMONY AFTER THE
COMPETITION UPSTAIRS IN THE MAIN CHALET**
INFORMACE A PŘIHLÁŠKY

WENDY MALYSÁK EMAIL:
WENDYNEWMARKET@SYMPATICO.CA

Sokol Canada website www.sokolcanada.ca

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví
Czech Embassy
251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví
Slovak Embassy
50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát
Czech General Consulate
2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hod.: pondělí až pátek 09.00 - 12.00

**Honorary consulate
of the Czech Republic**
Calgary, AB
Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 200-638 11th Avenue SW.,
Calgary, AB T2R 0E2
Tel.: (403) 269-4924,
fax: (403) 261-3077.
E-mail:
jelínek@terramanagement.com

Montreal, Quebec
Honorary Consul:
JUDr. Hynek Žilkovský
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

**Honorary consulates
of the Slovak Republic**
Calgary, AB:
208 Scenic Glen Place N.W.,
Calgary, AB T3L 1K3.
Tel. and Fax: (403) 239-3543,
Mobil: (403) 540-1668, (403) 399-9982
luzanzotto@shaw.ca
Mr. Ludovit Zanzotto, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC
22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, Quebec H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972, Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca; slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:
649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martincek, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Vancouver, BC:
247 Abbott St., 3rd Floor
Vancouver. BC V5Z 1E4
Tel. & Fax: (604) 682-0991
e-mail: stan.lisiak@gmail.com
Hours: Tuesday 14:00-16:00,
Thursday 10:00 - 12:00
Mr. Stanislav Lišiak, Honorary Consul
Jurisdiction: British Columbia

„Slovenský Bocelli“ a jeho taktickí nevidiaci muzikanti Alexander Bángu predávajú a spievajú handicapovaných umelcov. Napriek pokročilému veku pomáhajú tým, ktorí nemajú potrebnú vizuálnu silu.

Pieseň o rodnej zemi MAROŠ BANGO

Bez snahy niečo zmeniť ostáva tma...

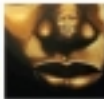
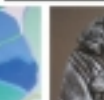
March 22, 2014, 19:00
St Mary's Roman Catholic Church
190 MacTaggart Dr. Nobleton, ON

Jedinečný multižánrový hudobný zážitok plný ľudskosti, emócií a krásnych melódií. Všetci ste srdečne vítaní.

Tickets: 905-794-1141

Fresh Perspectives Show Exhibiting New Members Of 2013

FRESH PERSPECTIVES SHOW
 SHOW DATES February 2 - March 1 2014 Reception: February 8th, 1-4pm
 79 Main St. St. Brampton, ON, L6Y 1B7
 NEW MEMBERS OF 2013 EXHIBIT! Everyone welcome and admission is free!

				Jonathan Travis Chantia Belsch Barbora Yessia Carlynn Scanlon Aparna Rangekar
				Sania Fongharnon Sheila Vander Noot Jennifer McKinnon Jennifer Peacocke Katie Belsch
				Georgia Fullerton Paul Boyd Walter Golon John Gill Pavel Chumarek (CHAPRO)

b2b beaux-arts brampton
 A Non-Profit Visual Artists' Cooperative

DUO VENTAPANE

MARTIN KARLICEK (PIANO)
 MANA SHIRAIISHI (VIOLIN)

ST. WINCESLAUS CHURCH 496 GLADSTONE AVE.

SUN MARCH 23RD

5PM

\$25

STUDENTS \$15

DVOŘAK, BORIVITZ, STRAUSS...
 PRESENTED BY: NOCTURNES IN THE CITY

WWW.NOCTURNESINTHECITY.COM

WWW.DUOVENTAPANE.COM

CATERED/REFRESHMENTS GROUP RATES/INFO: 416.879.5677

Slovenský Bocelli sa teší na stretnutie s rodákmi v Kanade a Amerike!

V čase od 19. marca do 4. apríla Slováci v Kanade a v Detroide v USA budú mať šancu stretnúť sa a vypočuť si slovenského umelca Mariana (Maroša) Bangu.

Marián Bango je charizmatický nevidiaci umelec s krásnym hlasom a veľkým srdcom, nazývaný aj slovenský Bocelli. So svojou manželkou Alexandrou, taktiež nevidiacou, ktorá je jeho manažérkou a moderátorkou jeho koncertov plánujú vystúpiť od Montrealu, cez Ottawu, Toronto, Windsor až po Detroit.

Marián spieva operné árie, operety, kantilény, evergreeny, piesne z repertoáru slávnych tenorov L. Pavarottiho, A. Bocelliho a P. Dvorského, sakrálnu hudbu a tanečné a ľudové piesne rôznych národov (cigánske, maďarské, ruské, moravské). Vďaka fenomenálnemu hudobnému sluchu napriek svojmu zrakovému handicapu vynikajúco hrá na štyroch hudobných nástrojoch a dokáže sa aj sám pri speve doprevádzať.

Piesne, ktoré spieva Maroš Bango na koncertoch, sú určené širokému publiku. Sú to silné melódie, ktoré útočia na ľudské srdcia a pohládzajú dušu. V jeho piesňach si nájdu svoje poslucháčovi všetci - šťastne aj nešťastne zaľúbení, mladí, aj skôr narodení, veselí aj tí, ktorí možno práve stratili niekoho blízkeho. Všetci však z jeho koncertov odchádzajú s pocitom jedinečného hudobného zážitku. Maroš Bango má krásny hlas, ale to, čo robí jeho vystúpenie neopakovateľným, je jeho srdce, ktoré je cítiť z jeho piesní a rozdáva ho aj všetkým okolo seba.

Je rodený zabávač, má ohromný zmysel pre humor, hraničiaci niekedy priam až s čiernym humorom, keďže dokáže s nadhľadom brať aj svoj handicap, čo jeho poslucháčov neraz v dobrom slova zmysle priam šokuje.

Marošova hviezda zažiarila po prvý krát v umeleckom svete v relácii STV v programe „Modré z neba“ v roku 2009 -, kde sa mu vyplnil dlhoročný sen a zaspievať si so slovenským tenorom maestro Petrom Dvorským. Tento televíziou vysielaný program katapultovala Maroša na spevácke výslnie.

Nasledovali početné pozvania vystúpiť v rôznych benefičných programoch v televízii, a koncertných sálach po celom Slovensku. Jeho účasť v „EuroSong Contest“ kde bol účastník slovenského finálového kola, a významný benefičný koncert Nadácie Orange „Poviem Vám to piesňou! - v roku 2010 mu otvoril cestu na medzinárodné javisko.

Účasťou na „Česko a Slovensko majú talent“ v 2011 - Maroš Bango zaznamenal veľký úspech u poroty aj u publika a stal sa veľmi populárnou osobnosťou Európskeho umeleckého sveta.

Nasledovali vystupenia na Plese v Opere, koncerty so Štátnou filharmóniou v Dome umenia v Košiciach - 2011, 2012, pozvania na Svetový festival hendikepovaných umelcov v Modene (Taliansko) - 2012 (jeho vystúpenie s piesňami talianskej klasiky a v doprovode osobného klaviristu Luciana Pavarottiho malo obrovský úspech a osobne ho prišla pozdraviť aj vdova po L. Pavarottim - Nicoletta Mantovani), na tri koncerty v Moskve - v októbri 2012, do divadla Natálie Sac s Orchestrom handicapovaných umelcov *The Tap, Tap*, do Slovenského Inštitútu na pozvanie ruskej opernej divy Tatiany Lanskej v Evanjelickom kostole Petra a Pavla v rámci projektu „Noc v kostole“.

Nedá sa vymenovať všetky vystúpenia na ktorých Maroš účinkoval veď je to niekoľko desiatok koncertov ročne po všetkých okresoch Slovenska - na námestiach, kultúrnych domoch a vo vianočnom období aj v kostoloch.

Myslím však že je hodne spomenúť aspoň programy ako *Srdce pre deti* - odvysielaný v TV 2. 12. 2012 - charitatívny projekt na podporu chorých detí, *Koncert proti koncu sveta* - december 2012 a *Pražská jar* - máj 2013 na ako hosť Orchestra handicapovaných umelcov *The Tap Tap* v Prahe, odvysielaný v televízii v priamom prenose, *Koncerty pre nádej* - veľmi úspešný projekt roku 2012 na námestiach deviatich miest Slovenska s Galakonzertom v Bratislave, *Koncert pre nádej* na pozvanie Honorárneho konzula Slovenskej republiky na Kréte v meste Chania - marec 2013 - benefičný koncert na podporu detí so špeciálnymi potrebami, *Párty na kolečkách* v apríli 2013 charitatívny projekt na podporu handicapovaných umelcov v Prahe, *Koncert za zdravý rozum* - jún 2013 - dva koncerty na najväčších námestiach v Prahe a v Bratislave v rámci rovnomeného projektu s tisíckami divákov.

Po Medzinárodnom hudobnom festivale Petra Dvorského v Jaroměřiciach v auguste 2013 veľkým prevzatením bolo pozvanie Maroša na *Koncert za zdravý rozum* z Bruselu na december 2013, kde Maroš a jeho hostia Radek Žalud (Česko), Patrycja Malinowska (Poľsko) a Mário Jánoki (Maďarsko) vystúpili v kostole Sacré-Coeur pred slovenským veľvyslancom, belgickým princom Laurentom, vyslancami EÚ a ďalšími prominentnými hosťami.

Dnes sa Maroš nesmierne teší na svoju prvú cestu za oceán medzi svojich rodákov a verí že spolu prežijú krásne chvíle nielen pri slovenskej piesni, ale aj tých najkrajších piesňach ktoré človek kedy zložil.

Maroš vydal už svoje tretie CD (*Bludisko*, *Poviem Vám to piesňou* a *Čas vianočný*) ktoré si bude možno zakúpiť počas jeho koncertov.

Zatiaľ potvrdené datумы a casy koncertov v Kanade sú:

21. marca 2014 v 19:00

Reštaurácia Praha

450 Scarborough Golf Club Rd. Scarborough

Vstupné: 15 dolárov

Tel: Milan Popik 905/794-1141

Restaurant 416/289-0283

22. marca 2013 v 19:00

St. Mary's Roman Catholic Church

190 MacTaggart Drive, Nobleton

Vstupné: 15 dolárov, mladiství zdarma

Tel.: 905-939-2256,

stp_stm_church@hotmail.com,

Donna 905/851-8060,

Deacon Milan 905/794-1141

23. marca 2013 v 15:00

Kostol sv. Cyrila and Methoda

5255 Thornwood Dr.- Mississauga

15 dolarov vopred a 20 dolarov u dverí

Tel: 905/712-1200

office@slovakparish.ca.

Peter Repka - 905/616-0624

mp

Namrzlé Šibřinky

Na rozdíl od poslední mikulášské sokolské zábavy, která úplně naplnila společenský sál kostela sv. Václava v Torontu, na letošní sokolské (jsou nějaké jiné?) Šibřinky ve stejném kostele nás přišlo jen kolem padesáti. Vysvětlujeme si to hlavně tím, že v den Šibřinek bylo v Torontu počasí, které nepochybně inspirovalo výrok, že by do něj nikdo ani psa nevyhnal. A také tím, že ve čtvrtek večer byl v restauraci Distingo promítán televizní program Markéty Rešovské o českém *Divadle za rohem* ve Vancouveru a jeho zakladateli, vynikajícím herci, režisérovi a stejně tak lékaři, dr. Josefu Skálovi. A jen několik dní předtím *Nocturna na Masaryktownu*. A předtím Silvestr a vánoce a mše v kostelech....

ŠIBŘINKY – VÍTĚZNÉ MASKY

Tak zatímco našich podniků se zdá přibývat, naše etnická skupina - jako většina evropských etnických skupin v Kanadě - se vytrácí..
O letošních Šibřinkách - zatímco jsem si osaměle pochutnával na znamenité večeři, kterou připravila Hana Jurásková (kolik set obědů a večeří pro Sokol i Osadu sv. Václava Hana za své předlouhé služby - a to je ještě pořád mladá - ukuchtila, přitom starostovala v Sokole, už asi nikdo nespočítá), jsem se v duchu trochu zatoulal do minulosti a první vzdušná fotografie, která na mne vystrčila růžky, ukazuje Vaška Menšíka a mne jako výčepní kolektiv na sokolské zábavě v Sokolovně na Dupont Street. Vašek byl výborný chlapík, za všechna ta léta jsem ho nikdy neviděl nevrlého a kyselého. Moc dobře se mi s ním pracovalo. Myslel jsem na Jana Waldaufa a ze starší generace na Vávrovy, Tichopádovy a Růžovy, Jeřábkovy a Milušku Peřinovou a Václava Peřinu a Antonína Večeřu. Z té generace se tu ještě na krajanských podnikcích objeví sestra Ječmenová (ta snad nevynechá jedinou mši u sv. Václava), z té trochu mladší manželé Rydlovi (které mi nedávno někdo popsal jako skvělé lidi a já mohl jen souhlasit) se - stejně jako sestra Dáša Rydlové, Marie Hanušová - nejen zúčastní mší, ale i koncertů a jiných krajanských akcí). Byli tam i Šejnochovi a z těch docela mladých Rosti Brankovský (myslím i se svou paní), dr. Ludmila Schucková a Martin Příbář a několik jiných (ale copak já se mohu spolehnout na svoji paměť?) Určitě tam byla pracovní skupina: vedle Hany Juráskové samozřejmě starostka Kanadského Sokola (a vzdělavatelka torontské jednoty), Anna Janoušová, sestry Bia, Marie Chráková, Svatka Heřmánková, Jarmila Bečka a její dcera Jarmila Bečka Lee (škoda, že nejde udělat pro její generaci i pro generaci Wendy Malysakové živé odlitky), Květa Trianová, Luboš Frynta a ve výčepu bratři Matuška a Tmej. Celou řadu přítomných jsem zapomněl. A to jsem měl informace od sestry Chrákové i sestry Janoušové. Odpusťte mi to: ona ta paměť si se mnou dělá, co chce...
Byla tam zastoupena dynastie Syptáků, jejíž exilový zakladatel Ervín Sypták, patřil mezi statečné a odvážné: pro odpor proti nacismu byl tři roky vězněn v koncentráku; čtyři měsíce po komunistickém puči se svou rodinou čekal na pražském letišti na přilet letadla z Bratislavy, na němž přiletěl slovenský ministr (později prezident ČSR), Gustáv Husák. Ervín měl přátele v československém vojenském letectvu. S Husákem jich do Prahy přiletělo pět. Husák vystoupil, letci zůstali a Syptákoví nastoupili. Namířili do Londýna. A potom do Kanady. A od té doby je vidíte na prakticky každé krajanské (hlavně sokolské) akci. Naposledy právě na těch Šibřinkách.
Syptákovci a Fryntovic děti. Ty Syptákovci děti hlavně sokolují, ty Fryntovic děti buď zpívají, nebo hrají divadlo nebo cvičí. A nejsou samy.. Na letošních Šibřinkách spolu s jinými předvedly akrobacii: tři Fryntovic děvčata (Julinka, Barunka a Elinka), Jaqueline Palíková, Mia Knibbe, Jenna Syptáková a v civilu (zlomila si nohu) pomáhala Sarah

SOKOLSKÝ DOROST – PŘESNĚJI ŘEČENO DOROSTENKY

Syptáková. Jenna a Sarah to daly dohromady. Někdo mi řekl, že za jeden den. Jak můžete být otrávený a zatrpklý, když pár kroků od vás šlehá tak živelný plamen energie? Ty Šibřinky navzdory počasí a navzdory malé návštěvě hřály přátelstvím a dobrou pohodu: stačí podívat se na fotografii vítězů masek (ty komínici to jsou manželé Rydlovi).
Možná, že ta malá návštěva na zábavě je vysvětlitelná počasím. Ale myslím, že nikdo z těch, kteří pracují v krajanských organizacích, se neubrání obavám o budoucnost naší komunity. Moje generace (pokud tu ještě je), je na odchodu (líbí se mi myšlenka Winstona Churchilla: „Život smrtelníků je krátký a konec univerzální... Je pošelilý plýtvat časem na závěrečnou část lidského života. Vznešené duše se ochotně poddávají pozvolna padajícím stínům, které je nesou buď k lepšímu světu, nebo do zapomenutí.“ Ale ta myšlenka platí o závěrečné části života jedinců. Než nás padající stíny pohltní, máme povinnost k těm, kteří nás přežijí a přijdou po nás. Máme povinnost zanechat po sobě svá pracoviště a své organizace ve stavu, který naším nástupcům dovolí pokračovat. Je nás dost na všechno, co se pokoušíme dělat? Nepřišel čas dělat víc věcí společně? (V menších komunitách už to dělají). Neměli bychom se rozhlédnout a hledat předem spolupráci s městy, v kterých žijeme, s jejich knihovnami (torontská univerzitní knihovna, díky i Lubě Fraštické, má cenné sbírky naší literatury, včetně samizdatové) a univerzitami, abychom zachovali ty nejcennější stopy své práce a svých životů?
Stejně: ty Šibřinky (nejspíš mé poslední) byly kouzelné...

Josef Čermák

Translations

EVA MESTICOVÁ

Certifikovaná
překladatelka

emestic@hotmail.com

416/922-8786

Dr. Petr
Munk
Chiropraktik

1552 Bloor St. W.

Toronto, Ont.

www.drpetermunk.com

Ordinační

hodiny:

Pondělí-pátek:

10-13 a

15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ
OBCHODNÍ A KULTURNÍ
KOMORA INC.

CZECH – NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE AND
CULTURE

909 Bay St. # 1006

Toronto, ON M5S 3G2

Tel/Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com

www.czechevents.net

Mind & Body

Lakeshore Village Integrated Medicine

Integrated Medicine Clinic
we provide

Registered Massage Therapy

Craniosacral Therapy

Lymphatic Drainage (CDT)

Lymphoma Treatment

Hot Stone Massage

Low Level Intensity Laser

Naturopathic Medicine

Acupuncture

Chiropractic Treatments

Relationship Issues and Psychotherapy

Osteopathy, Yoga, Addiction Counselling.

Některé soukromé pojišťovny
hradí některé vybrané léčby

2921 Lakeshore Blvd West, Etobicoke
(at Islington Avenue)

Tel.: 416/823-1165

E-mail: rmt-yyz@integratedmedicine.ca

www.integratedmedicine.ca

Obyčejný příběh jedné obyčejné rodiny

Už hodně dlouho mám v sobě myšlenku, že napíši nějaký pravdivý příběh o obyčejném hrdinství obyčejné rodiny, která milovala ideály první republiky, respektovala tehdejší demokracii, za vše co dokázala, vděčila výhradně sama sobě a své práci, strádala v mnohaletém komunistickém režimu a přesto všechno nepřestala nikdy milovat tuhle českou zemi a proto ji také nikdy neopustila. Ten příběh nabízím.

Oba byli z moravského venkova a oba přibližně před rokem 1930 venkov opustili a za vysněné místo si vybrali Prahu - tady se také poznali. Oba byli více než pohlední. Ona střední postavy, štíhlého pasu, krásných nohou, lákavého poprsí a nádherného obličejce. On byl obdařen příjemností a značnou mužnou krásou. On se pokoušel v Praze studovat práva, ale jeho bohémství a umělecké sklony způsobili, že studia nedokončil a nalezl si v Praze své první zaměstnání. Ona byla vyučená modistkou a měla pro tohle krásné povolání všechny předpoklady. Ve své době vydělávali opravdu dost peněz a mohli si vlastně z tehdejší doby dopřát vše, co si smysleli. A také to dělali. Propadli kultuře města, navštěvovali divadla, koncerty, výstavy, plesy - nejvíce milovali operety. Uneseni byli krásnými věcmi, sklem, porcelánem, funkcionalistickým nábytkem, starožitnostmi a nákupem knih, které všechny hltavě oba četli. Našli si podobně smýšlející kamarády a přátele. Snažili se pečlivě od sebe oddělit poslední zbytečky, co jim ještě připomínaly, odkud přišli. A dokonale se jim to dařilo a v podstatě to ani nelze chápat jako něco špatného nebo nějaké promyšlené odrodilství, protože stále udržovali vřelé vztahy se svými původními moravskými rodinami. Oba měli dostatek vlastní představitivosti, inteligence a k tomu celému stále všude přítomné nemalé množství peněz, vlastní píli vydělaných. A oba také zjistili, že jsou tak trochu na společné notě, kterou bylo možné nazvat „hogofogo“. Kolem roku 1933 se vzali a jejich štěstí snad vůbec nic nechybělo. Stále byli úspěšní. Za několik roků měli první dítě a vyměnili bydlení z vnitřního města za okrajovou příměstskou čtvrť plnou zeleně. Ona v té době již několik roků provozovala velmi úspěšně vlastní modistický obchod na tržně dokonalém pražském místě. Dvěře si tam brzy podávaly snad všechny tehdejší pražské herečky, ale i mladíčky začínající hvězdičky. A klobouky s kterými odcházely, byly nápadité, barevné, ozdobené mašlemi a kytkami, někdy malými závojičky - prostě úžasné! Přesto, že se peníze z dokonalých kloboučků jen hruly, nikdy paní modistku neopustila vrozená fantazie a dokonalost provedení, nikdy neměla potřebu udělat klobouk jen pro peníze. Její muž teď vykonával nové velmi uznávané zaměstnání, které odborně jednoznačně zvládal a ve kterém brzy platil za předního odborníka. A narodilo se druhé dítě. Strašně se oba těšili, bohužel kluk se narodil s velkou astmatickou vadou, která se tehdy skoro nedala léčit. Našli lékařského specialistu - ani on ale neuměl pomoci.

A to také už přišly první hrůzy. VÁLKA! Všude se pomalu začal usazovat strach, Hitler se stal všudypřítomnou bestii. Seznamy lidí odsouzených k výkonu smrti po atentátu na Heydricha nekončily. Kluk se v noci kašlem dusil a modral, pomoc žádná a také peníze na jeho možné léčení se tenčily. Modistický obchod Němci zavřeli a zlikvidovali. Začaly chybět peníze. Pak válka skončila, nikdo si zatím neuměl představit, jak to celé bude pokračovat dál. Oni dva, ještě relativně mladí, opět začali doufat v návrat spravedlnosti. Marně, k ničemu takovému už za jejich životů nedošlo.

Další hrůza přišla hned po válce. VÁZANÉ VKLADY! Všechny úspory peněz byly zmražené bez ohledu na to, kolik představovaly. Každý občan musel své úspory povinně uložit do peněžních ústavů. Peněžním vyrovnáním pro každého občana bylo pouhých 500 korun. Zároveň lidé obdrželi slib, že nová vláda vázané vklady opět uvolní. To se, samozřejmě už nikdy nestalo. Mnou popisovaná rodina přišla o veškeré svoje úspory. Ale hlavně jejich nehmotné ideály dostávaly jednu ránu za druhou. A nebyli sami, to ani náhodou. Ještě horší okamžiky ale teprve čekaly.

ROK 1948 na tenhle rok s jeho „vítězným únorem“ by se povinně nikdy nemělo zapomenout, opravdu nikdy! Protože po tomhle roce s jeho zdařilým komunistickým pučem Klementa Gottwalda a s jeho návratem z Hradu zavedl režim do všech zaměstnání politické prověrky a bezohledně vyházal všechny jemu nevhodné lidi z práce. Lidé byli zděšení a bezradní. Režim tak vlastně cíleně přistoupil k likvidaci určitých sociálních tříd - poprvé se objevilo zcela nesmyslné označení „pracující inteligence“. V popisované rodině se vyhozen z práce opakovalo od roku 1948 nejméně třikrát. Pak u nich bývalo hodně dusno, mluvilo se o všech dalších známých, které to také postihlo a vůbec se nevědělo proč. Tihle lidé bývali označováni jako „nepřátelé pracujícího lidu a spojenci buržoazie“. Začala akce „77 000 do výroby“, kam režim umisťoval vyhozené lidi. Celé to bylo prováděno zcela bez ohledu k fyzickým nebo psychickým možnostem postiženého. V obyčejné rodině pomohl rodinný lékař a zachránil svým důrazným chorobopisem „pracujícího inteligenta“ od nasazení do kladenských hutí. Peníze už v té rodině nebyly a také náhoda, sehnat nějaké náhradní zaměstnání byla menší a menší. Známi a přátelé už k žádnému zaměstnání buď vůbec nemohli dopomoci anebo se báli sami o sebe. V rodině se narodilo třetí dítě - kluk - a protože se stihl narodit ještě v tak zvané dvouletce, dostal od režimu peníze na kočár, což každé dvouletkové dítě dostalo. Jeho matka, původně elegantní modistka, která už dávno ustoupila z nějakých svých módních představ, přestala navštěvovat kadeřníka, blond vlasy si odbarvovala doma sama kyslíkem, přestala si nechávat ručně šít nádherné boty, přešívávala si sama šaty ze starých už kdysi vyžehnaných a šetřila na všem, co vůbec bylo možné. Komunistický

kočárkový dar jen těžce překousávala a i to mluvívala. Na podzim 1948 vymysleli komunisté další krutost a tou byly tábory nucených prací a nedaly na sebe ani dlouho čekat tak zvané pomocné technické prapory, kde prožívat vojnu se dalo srovnávat s nevolnictvím. Někde jsem se dočetla, že po únoru 1948 bylo postiženo kolem 100 000 lidí, z nich kolem 40 000 uvězněno s průměrnou délkou věznění 10 roků. 232 lidí odsouzeno k smrti a z nich popraveno 178. V pracovních táborech 190000, u PTP 120000. Hned po únoru odešlo na Západ skoro 200000 lidí, mnozí se tam hodně angažovali politicky i kulturně, většina však po počátečních obtížích pokračovala ve své původní profesi a hrůzy z domoviny vnímala především zprostředkovaně. V obyčejné rodině už byl strach a beznaděj na denním pořádku a přenášel se na všechny její členy.

SOUVISLOSTI ROKŮ 1919, 1945 a 1953 - rodina, o které píš, patřila do generace, která si ve velmi krátké době přibližně čtyřiceti roků, zažila tři ménové reformy. Tahle situace byla zcela ojedinělá a dopady obrovské. A i když se zdá, že měna roku 1919 je nemohla nikterak významně postihnout, tak opak byl pravdou neboť postihla všechny tehdejší rodiny. Jediným štěstím byla skutečnost, že dvojice se nacházela tehdy jen v dětském věku. Rok 1945 kromě vázaných vkladů v sobě měl ještě další úskalí a to volný a přidělový trh. S přidělovými lístky se dalo žít levněji, ale ne každý na ně měl nárok. Například chleba na volném trhu stál 50 korun, na přiděl 12. Kilo cukru 16, na lístky 8. Na všem se šetřilo, maso se kupovalo jen na neděli. Jídlo dostalo v nákupech naprostou prioritu před všemi ostatními věcmi jako oblečení, dosluhující technické zařízení apod. Měna 1953 byla tou ze všech nejhorší, opírala se jen o sovětský vzor, bankovky u nich tajně natiskované, čekaly na převoz. Komunistům se nepodařilo udržet měnu pod pokličkou a tak nakonec musel vystoupit sám Antonín Zápotocký a pronést v rádiu jednu ze svých nejvtipnějších lží „Naše měna je pevná a měnit se nebude“. Den nato 30. 5. odpoledne, Viliam Široký oficiálně měnu vyhlásil přičemž prohlásil, že jde o vítězství pracujícího lidu a úder buržoazii. To, co se odehrávalo mezi lidmi se nedá vyličit. Ze dne na den lidé úplně o všechno přišli. Zároveň byl zrušen i přidělový systém a volný trh. Kilo cukru začalo stát 12 korun. Vznikl i přemalý počet demonstrací - tehdy si komunisté snad poprvé uvědomili, že to s jejich oblibou asi není to pravé ořechové, ale nikterak se z toho nepoučili a demonstranty tvrdě postihli. V rodině nastoupil přísný denní režim, kolik korun se smí utratit, částka byla naprosto směšná. Všechno, co dosluhovalo, se řešilo nějakým provizoriem. Už dávno se muselo prodat auto, které rodina vlastnila a které ve své době nepředstavovalo spotřební předmět každodenního života jako je tomu dnes, ale hvězdně definovanou společenskou událost. Nebylo ani na benzin, ani na opravy ani na placení garáže. A vlastně nebylo ani záhodno se ve vlastní autě ukazovat. Dříve elegantní modistka si našla zaměstnání pomocné kuchařky - velmi těžkou práci, špatně placenou a ještě s povinností několik nedělí v měsíci tam vyvařovat. V tomhle momentu, bylo do hry o přežití zapojeno také jejich první dítě, jednak šlo o holku a jednak už nebyla tak úplně malá, aby svou mámu nedokázala doma nahradit. Pro holku to byla naprostá hrůza a nejistota, jak to všechno zvládne, ale nikoho to moc nezajímalo. V té době se také rozhodovalo, zda se pokusí dostat se na nějakou vysokou školu, protože právě zdárně odmaturovala. Po opakovaných opatrných a trapných diskusích doma se, k tiché a asi bolestné radosti rodičů školy vzdala a našla si zaměstnání. Její první plat činil 585 korun z čehož 200 dávala domů a ze zbytku si kupovala obědy (většinou ovšem ne), tramvajenku (většinou však jezdila „načerno“) a něco zbývalo i na nějaké oblečení a občasnou bezvýznamnou parádu. Mlácením do psacího stroje a šablonkovým popisováním jednoduchých konstrukčních výkresů a vyvařováním v kuchyni přišly do rodiny nějaké peníze navíc oproti rozpočtu. Byl to jakýsi pokus vymanit se z mnohaletého téměř neřešitelného šetření - trochu se to určitě podařilo. Pak ovšem nastal ještě jeden pokus jak se dostat z hrůzného a všechny obkloupicí reality - zakladatelé rodiny začali usilovat o koupě pozemku, což se jim nakonec i navzdory neuvěřitelným byrokratickým nástrahám podařilo. I tohle bylo tehdy zcela normální, myslím hromadné lidské útoky na chaty, zahrady a zahrádky, prostě jen pryč od všeho, někam, kde se na to vše tolik nemyslelo. Začali zahradnickit a neví, co si od toho celého slibovali - možná jen nostalgické vzpomínky na svoji Moravu. Už jim to ale moc nešlo, oba viditelně zestárlí, měli nemalé problémy s nemocným srdcem a pocuchanými nervy. Brzy umřeli, aniž by se dočkali jakékoli úrody z jimi zasázených ovocných stromů. Ještě vlastně bylo štěstí, že se nedočkali těch dob dalších a především pak doby normalizační po roce 1968, která se určitě nejvíce projevila v naprostém pokřivení lidských charakterů. Lidé žili vlastně dvoji životy jeden doma a druhý na veřejnosti a vzniklo tak neuvěřitelné opovrhování sebe samotných, což si někdo uvědomoval a alespoň se styděl, jiný nikoli. Oni dva by to určitě nevydrželi, oba byli vychováni důsledně v duchu demokratických idejí první republiky, také jejich celoživotní smýšlení tomu odpovídalo a v podstatě i jejich politické přesvědčení.

V českých televizních programech se teď poslední dobou roztrhl pytel s tematikou zasahující hlavně první republiku a pak roky následující a musím konstatovat, že se ve své většině jedná o zdařilý pokus přiblížit dnešním lidem tehdejší dobu. Ale pořad nemám úplně jasno, jestli se na tyhle programy také dívá česká omladina, neb ta by to mnohdy potřebovala jako sůl. Chtěla bych uvěřit, že alespoň část mladých ví, o čem mluvím, jsem totiž pořad skálopevně přesvědčená, že mladá česká generace je ve své většině pokrokově zvidavá a pro dobrou budoucnost použitelná.

Jana Fafejťová - Praha

The Jaroslav Reichl Czech Book Collection

Jaroslav Reichl... V uprchlickém táboru v Ludwigsburgu na jaře v roce 1949 jsme mu říkali *táta* (byl o čtvrt století starší než většina z nás). Nebyl příliš vysoký, ale rozložitě stavěný, romantik - a bylo-li třeba, řekl bych i rváč (typu Cyrana de Bergerac - a jako Cyrano miloval verše). *Táta* byl doma grafikem a tiskařem - ale o tom nechme mluvit (v českém překladu) knihovnici torontské univerzitní knihovny, Ksenyi Kiebuszinski, v článku,

kteří vyšel na podzim 2012 jako publikace *Petro Jacyk Central and East European Resource Centre* na Torontské univerzitě: „*The Thomas Fisher Rare Book Library (Knihovna vzácných tisků Tomáše Fishera)* má mezi svými sbírkami jednu z nejskvělejších vzorů české knižní grafiky a ilustračního umění, a má jednu z nejrozsáhlejších sbírek českých modernistických a avantgardních textů v Severní Americe (jistě i zásluhou Luby Fraštacké - pozn. j.č.). Tato sbírka rostla díky nákupu knih z peněz Českého Fondu Josefa F. Scheybala, (zřízeného jeho rodiči k tomu účelu - pozn. j.č), i díky jiným dárcům (mezi nimi Ludmile Havrlantové, která po svém přechodu do Copernicus Lodge knihovně Torontské univerzity darovala svoji několikatisícovou sbírku českých a slovenských knih - pozn. j.č.). Tato sbírka byla v minulém roce výrazně obohacena darem soukromé knihovny Jaroslava Reichla, kterou knihovně věnoval jeho zeť, Carl Alexander. Tato soukromá knihovna má kolem pěti set výtisků, z nichž polovina byla umístěna ve *Fisher Rare Book Library*. Grafický umělec a tiskař, Jaroslav Reichl se narodil 11. září 1898 v Praze. Graduoval na pražské Státní grafické škole, která byla založena v roce 1920 a byla jedinou školou v Československu, nabízející studium v procesech tvorby, produkce a dokončení tištěných materiálů, včetně návrhu, přípravy, tisku a dokončení. Od roku 1945 do roku 1948, Reichl zastával místo ředitele státní tiskárny ve Varnsdorfu, ve městě nacházejícím se dnes na česko-německé hranici, severně od Prahy a jihovýchodně od Drážďan. (Ve Varnsdorfu blíže spolupracoval mimo jiné s dosud záviděníhodně soběstačnou torontskou občankou paní Martou Ječmenovou, s kterou se později setkal v uprchlickém táboře v Ludwigsburgu, a v padesátých letech v Torontu - pozn. j.č.). Během druhé světové války se zúčastnil akcí podzemního hnutí, a v květnu 1945 pražského povstání. Po komunistickém puči v únoru 1948 odešel do exilu a skončil v uprchlickém táboře v Ludwigsburgu v Západním Německu. Tam pracoval jako tiskař pro Otta Gráfa, vydavatele časopisu *Československé noviny*. V roce 1950 Reichl emigroval z Německa do Norska (ale napřed se vrátil pro svou rodinu do Československa - poprvé prchal sám, aby ušel zatčení... pozn. j.č.) a v roce 1952 do Kanady. V Torontu pracoval jako tiskař pro vydavatele časopisu *Litera*, (a později pro

významnou torontskou publikaci, nemýlím-li se, *Maclean's Magazine* - pozn. j.č). Zemřel 11. února 1978. Svým výborným vzděláním, školením a praxí ve všech odvětvích tiskařské práce, Reichl byl považován za mistra ve svém oboru, a sám byl jedinečným sběratelem vzácných a krásných tisků.“ Sbíрка Jaroslava Reichla v *Thomas Fisher Rare Book Library* zvláště vyniká tisky v období mezi dvěma světovými válkami a v době druhé světové války, většina jich vyšla mezi 1918 a 1945. Mnohé z nich byly vytvořeny v ručních tiskárnách v číslovaném nákladu a jsou nádherně ilustrovány. Ksenia Kiebuszinski vidí knihu jako artefakt vycházející z estetických principů prosazovaných grafickými umělci Zdeňkou Braunerovou a Vojtěchem Preissigem a zmiňuje se o Preissigových grafikách a ilustracích Karafiátových *Broučků*, jeho vlastního *Barevného leptu* a *barevné rytiny* a Bezručových *Slezských písní*. “V Reichlově sbírce jsou zastoupeni nejen Braunerová (její ilustrace českého překladu krátké povídky Anatola France) a Preissig (*Barevný lept* a *barevná rytina*), ale i umělci, kteří tvořili před první světovou válkou, Jan Konůpek (Balzacova krátká povídka) a František Kobliha (*Dafnino hoře* Jiřího Karáska ze Lvovic).” V znenámitém článku Ksenie Kiebuszinski najdete vynikající statě nejen o Braunerové a Preissigovi, ale zvláště o Karlu Dyrynkovi, dlouholetém (pravděpodobně

1876-1949) řediteli *Státní tiskárny*, ukázky jehož práce stejně jak ukázky práce Reichlova typografického kolegy, Methoda Kalába, najdete v Reichlově sbírce. Samozřejmě v ní najdete i ukázky práce Jaroslava Reichla: *Šestou knihu básní: Torso* Otakara Březiny a zvláštní vydání Komenského *Labyrintu světa a ráje srdce*, redigovaného Miloslavem Novotným a vyzdobeného Janem Konůpkem. Také s láskou vytiskl perokresbu Milady Horákové, dílo Jaroslava Šejnohy. Článek Ksenye Kiebuszinski končí větou: „Knihovny Torontské univerzity jsou vděčny Carl Alexanderovi za jeho štědrý dar a těší je, že mohou nabídnout domov této pozoruhodné sbírce českých tisků.“ Poděkováním končím i já: Ksenyi Kiebuszinski za mimořádně informovaný článek a knihovně Torontské univerzity za péči, kterou věnuje zachování literárního dědictví celého světa. V případě Jaroslava Reichla se cítím osobně vděčný. V padesátých a šedesátých letech byl v Torontu mým nejbližším přítelem. Táta byl chlap - pamatuji si, že rád recitoval báseň Alfreda de Vigny na smrt vlka - poslední verš: *A zemřít jako on - bez hlesu*. Pamatuji si, jak jím zacloumala tragická smrt jeho syna Jindřicha. Jeho žena Jindřiška a dcera Alena (žena Carla Alexandra) ho přežily o více než dvacet let.

Josef Čermák

Monument ZNOVUUKŘIŽOVANÝ na Masaryktownu potřebuje naši pomoc

VÁŽENÍ PŘÁTELÉ,

od doby postavení a oficiálního odhalení monumentu Znovuukřřizovaný sochaře Josefa Randy z Winnipegu, na jehož vybudování se na Masaryktownu v Torontu zasloužil zejména Klub-231 v exilu, uplynulo již 24 let. Nadešel čas k jeho nutné restauraci.

Obracíme se na Čechy, Slováky a kanadské přátele s prosbou o finanční podporu na uskutečnění tohoto nezbytného projektu. Odhad na celkovou opravu monumentu činí 15,000 CAD. Peněžní dary prosím adresujte na Masarykův ústav s určením „K 231 monument“. Charitativní potvrzení budou vystavena na plnou částku daru. Rádi bychom tuto opravu ukončili k 25. výročí jeho odhalení, které připadne na 2. červenec 2014.

Vám všem, kteří se na restauraci tohoto památného díla budete podílet, již dnes jménem Masarykova ústavu děkují.

S úctou k členům Klubu - 231 v exilu, jakož i ke všem známým i neznámým, kterým byl tento monument věnován,

František Ječmen
prezident MMI

Blíže informace
podá kancelář MMI,
také telefonem (416) 439 4354

Urbanizace v Číně

2. část

Pozemková reforma

V roce 1978 rozhodlo vedení Číny o rozvolnění tuhého družstevního režimu. Půda sice i nadále patřila (a dodnes patří) družstvu, ale jednotlivé rodiny dostaly cca půlhektarovou výměru do užívání na třicet let s možností prodloužení. Veškeré výnosy nad státem určenou kvótu nově patřily rodině, která na poli pracovala. Ta je mohla prodat na místním trhu, nakoupit výrobní prostředky nebo spotřební zboží. Během deseti následujících let došlo ke zdvojnásobení čínské zemědělské produkce a ztrojnásobení příjmů nejchudších Číňanů, kteří až do té doby živořili na hraně přežití.

Půlhektarové políčko sice stačí na uživení rodiny, ale pro efektivní využití pracovní síly a výrobních prostředků je třeba minimálně dvojnásobná rozloha. Shodou okolností, pokud dojde do roku 2030 k předpokládanému přesunu 250 milionů osob z vesnice do měst, dojde automaticky ke zmenšení počtu vesnických domácností zhruba o polovinu, ze současných 200 na 100 milionů a tím i k neprvoplánovému, ale žádoucímu zdvojnásobení výměry zemědělské půdy na jedno hospodářství.

USA má pětkrát více zemědělské půdy, pětkrát méně obyvatel než Čína a mnohem vyšší úroveň produktivity práce v zemědělství. O nedostatku potravin v USA tak rozhodně nemůže být řeč. Opačná situace je v Číně - komplikovaná navíc nedostatkem vláhy v severní polovině země, živelnou expanzí měst a zamořením půdy těžkými kovy v okolí průmyslových center. Čínská vláda proto rozhodla v roce 2006 o tzv. červené linii - minimální výměře orné půdy (120 milionů hektarů), která nesmí být s ohledem na potravinovou soběstačnost země zastavěna. Vzhledem k tomu, že se rozloha orné půdy nachází těsně pod touto hranicí, lze říci, že čínská vláda rozhodla o *de facto* celočínské stavební uzávěře.

Jediným způsobem, jak lze nyní získat na okraji města půdu na stavbu supermarketu, průmyslové zóny či sídliště, je revitalizace již zastavěné zóny anebo, pokud se jedná o stavbu na zelené louce, musí developer ve spolupráci s místními orgány recipročně nahradit zabranou půdu totožnou výměrou v jiné části okresu. V praxi je systém nastaven tak, že vesničané jsou buď

dobrovolně nebo nedobrovolně vystěhováni z domovů, vesnice je srovnána se zemí, půda je rekultivována a půdní kredit je prodán developerům na okraji města, kde je půda mnohem cennější.

Je možné, že v některých oblastech jsou vesničané za vystěhování z rodné vesnice spravedlivě finančně kompenzováni a je jim nabídnut náhradní byt v lepší kvalitě nežli ten původní. Mnohem častěji však dochází k tomu, že vedení družstva, které vlastní půdu, na níž vesničané žijí a místní samospráva, která vydává půdní kredity a stavební povolení, nehledí na blaho svých obyvatel a ve spojení s developery sliby či nátlakem donutí vesničany k opuštění vesnice s nepatrnou kompenzací. Důkazem toho, že tento přístup není ojedinelý, je počet občanských nepokojů provázejících zábery vesnic. Podle expertů ze šanghajské Tsinghua University dosáhl v roce 2010 počet demonstrací čísla 180 000 a valná většina z nich byla způsobena nelegálním záberem půdy.

I proto experti OECD a Světové banky nabádají čínské vedení k další pozemkové reformě, která zajistí užší vlastnický vztah mezi zemědělci a jejich půdou a spravedlivou kompenzaci v případě prodeje či pronájmu. Bohužel, byť z komunistických dogmat nezástal v jiných oblastech kámen na kameni, družstevní vlastnictví půdy je stále posvátnou krávou čínských ideologů. Zatímco o reformě *hukouse* alespoň hovoří, privatizace půdního fondu je zatím v nedohlednu.

Americký vs. čínský sen

Komentátor *New York Times* Thomas Friedman ve svém loňském úvodníku parafrázoval americký sen jako právo každého Američana na velký dům, velké auto a velký hamburger (*big house, big car and big Mac*). Zároveň uvedl, že pokud se čínský sen bude realizovat v podobném formátu, bude lidstvo potřebovat dvě zeměkoule. Bohatnutí Číny a pokračující urbanizace, byť z mnoha jiných úhlů pohledu žádoucí, vyvolává mezi ekology veliké otázky o udržitelnosti současného tempa rozvoje.

Přístup čínskému vedení k tomuto problému, který by se dal parafrázovat jako *grow now, clean up later* má již nyní dalekosáhlé dopady na kvalitu života v čínských městech. O kvalitě života je vlastně v čínských městech

nedá příliš hovořit. Jen pět procent čínských měst totiž splňuje normy Světové zdravotnické organizace na zdraví neohrožující stav ovzduší, průmyslové aglomerace beztestně zamořují široké okolí, vodní zdroje i půdu chemickými sloučeninami a těžkými kovy a miliony automobilů, symboly společenského statusu, stojí každý den hodiny v dlouhých kolonách na okružních dálnicích kolem aglomerací a přispívají svým dílem k otrávenému vzduchu.

Kapitolou samou o sobě je *sovětská* estetika čínských měst - megalomanské bulváry, střídané průmyslovými zónami a *rezidenčními oblastmi* s třicetipatrovými šedohnědými depresivně vypadajícími věžáky - jako kdyby Čína čekala na svou Věru Chytilovou a Panelstory...

Čínský migrující dělník je základním stavebním kamenem čínského hospodářského zázraku. Bez odmlouvání bydlí v přeplněných ubytovnách, dělá nejhorší práci, je za ní mizerně placen, a pokud o tuto práci přijde nebo onemocní, od státu neočekává žádnou pomoc. Stát tak ročně šetří stovky miliard dolarů na zdravotním a sociálním pojištění a tyto úspory se samozřejmě promítají do nízké ceny čínského zboží a následně do poptávky po něm na světových trzích. Navíc, čínský vesničan žijící ve městě, podobně jako např. mexický nelegální přistěhovalc v USA, posílá veškeré své úspory do rodné vesnice, čímž významnou měrou pomáhá místní ekonomice.

Vládní propaganda, že v Číně neexistují *slumy*, se nezakládá zcela na pravdě. Každé z velkých čínských měst má svůj nevábný kout se špinavými ulicemi a přeplněnými domy postavenými narychlo z laciného materiálu. *Slumu* v Chongqingu nebo v Pekingu v porovnání se *slumem* v Riu de Janeiru či Bangalore však chybí několik parametrů typických pro *slumy* v rozvojových zemích. V čínských *slumech* nepobíhají hordy hladových otrhaných dětí - v čínských *slumech* je dětí málo či leckdy zcela chybí - jednak díky politice jednoho dítěte a jednak díky faktu, že 70 procent dětí žije s prarodiči v rodné vesnici. Dalším rozdílem je absence kriminálního podhoubí typického např. pro americká vnitřní města, kde až polovina mužské populace projde vězeňským systémem nebo pro jihoamerické slumy plné gangů, zbraní a drog.

Naopak, v mnoha dalších aspektech jsou čínské „shanty towns“ naplněné překvapivou směsicí pozitiv, která, pokud správně a včas podchycena, mohou znamenat naději pro budoucnost Číny. Většina obyvatel čínských slumů totiž nejen, že pracuje a pobírá plat, ale dokonce šetří a posílá peníze zpět domů. Především ale pevně věří, že jejich situace bude brzy ještě lepší - mnozí okolo nich a dost možná i oni sami se mají viditelně lépe než jen před několika lety (o mezigeneračním rozdílu nemluvě) - čínské platy totiž rostou průměrně o 20 procent ročně, od roku 2007 se zdvojnásobily, a pokud se čínská ekonomická mašina nezadrhne, tato vzestupná křivka bude pokračovat.

Závěr

Je zřejmé, že Čína již na své cestě k urbanizované moderní zemi urazila obrovský kus cesty. Zároveň je nepochybné, že současné čínské vedení čeká několik neodkladných a zcela zásadních strategických rozhodnutí, které budou mít dopady na celou zemi (a dost možná i na celou Zemi) na mnoho příštích let.

Pozemková reforma, reforma *hukou* a reforma alokace zdrojů a nákladů mezi centrální vládou a místní samosprávou se musí stát prioritami. Jejich úspěšné zvládnutí může přeměnit Čínu v moderní civilizovanou zemi a stovky milionů chudých přistěhovalců ve standardní obyvatele měst, jejichž spotřeba potáhne čínskou ekonomiku.

Jejich polovičaté provedení může naopak znamenat, že kolem roku 2030 bude v čínských městech žít půl miliardy všeobecně diskriminovaných a velmi nespokojených obyvatel, kteří nemají co ztratit. A na tak velkém sudu se střelným prachem si KS Číny ve vlastním zájmu nemůže dovolit sedět.

Zdroje: OECD, World Bank, WHO, McKinsey, Tom Miller: China Urban Billion

Pokračování příště

Richard Krpač

bývalý český gen. konzul v Torontu

DĚTSKÝ TÁBOR HOSTÝN

od roku 1954. Nachází se 80 km na sever od Montrealu v lesích Lanaudierského pohoří. Kapacita tábora je 66 dětí. Tábor pro děti od 6 do 16 let bude mít opět jeden třítydenní turnus, a to od 6. do 26. července. Cena je vynikající: 375 dolarů/1 týden, 745 dolarů/2 týdny a 950 dolarů/3 týdny. Daně se neplatí. Vystavujeme potvrzení pro daňové účely. Za každé další dítě ze stejné rodiny je sleva 10%. Poskytujeme slevy pro skupinové účasti. Pokud nám seženete nového tábormika, tak na požádání obdržíte odměnu 20 \$ za každý týden jeho účasti.

Výhody pro děti: kvalitní program, dobré jídlo, nádherná příroda. V táboře nabízíme: hry v přírodě a výlety k vodopádům a jinam, volejbal, fotbal a košíkovou. Velký úspěch mají noční hry za použití baterek. Ve dvou klubovnách se pořádají tance, provozují ruční práce, hraje pingpong a jiné hry. Na velkém jezeře Lafond máme soukromou pláž kde v čisté vodě provozujeme plavání, kanoistiku, kajakaření a rybaření. Protože máme nadbytek našeho dříví, děláme časté táborové ohně. Do tábora přijímáme i děti, které nemluví ani česky či slovensky. Ať si děti přivedou svoje kamarády či kamarádky. Hledáme vedoucí k dětem. Přednost mají bývalí účastníci. Přihlášky na dětský tábor či na práci a jiné důležité informace jsou na internetu:

www.hostyn.org.

KONTAKTY: Tábor povede již po dvanácté **Ředitel dětského tábora:** RNDr. Josef Maxant, Tel. 450-465-4844, Fax: 450-923-4159, camphostyn@gmail.com; **Sekretářka:** Viera Šebénová, Tel. 514-385-5153, hostyn@live.com ; **President Asociace Hostýn:** Zdeněk Nosek Tel. 514-365-8863. Pár ukázek od dětí je na www.youtube.com pod heslem „Camp Hostyn“.

Začalo to Clintonem?

Možná, že už dávno předtím. Ale v posledních letech (rozhodně od vzkazu - necituji doslovně - bývalého prezidenta Billa Clintona, poté co o vlas unikl nežádoucím ukončení své brilantní prezidentské kariéry, že odpovídá svým voličům za svůj výkon prezidentské funkce, ale do jeho soukromého života jim nic není), prezidenti a jiní političtí vůdcové se skoro hromadně odříkají cti být mravními vzory svým národům. Dalo by se - a nijak zvlášť přehnaně - říci, že se s nimi rozsypal pytel.

Ona ta oblast ctnosti, o níž se jedná, je opravdu obtížná a u výborně živěných, dobře vypadajících vysoce úspěšných mladých mužů, těžko dosažitelná. Jste středem vesmíru, svět se vám klaní, ženy po vás šlehají obdivným a slibujícím očima, ve vašem podvědomí se mihnou vaši předchůdci v moci, kteří na milostná dobrodružství už neměli, ale vydávali se za nástupce Boha na zemi, jimž nic nesmí být odepřeno. A když ani to nepomůže, zaskočte si v duchu na Olymp, kde pro tyto věci bylo mimořádné pochopení a kde bylo běžné, že si některý z bohů zaletěl do podhoří a pohrál si s některou pěknou pozemšťankou. A samozřejmě nemůžete dovolit, aby nějaký závistivý volič si osvojoval právo vaše chování komentovat.

Nedávno jsem se nad tímto problémem zamyslel v souvislosti s článkem o družce francouzského prezidenta Francois Hollanda, Valerie Trierweiler, s kterou není ženatý. On zřejmě nebyl ženatý ani s ženou, s kterou má čtyři děti, ale na to bych nemohl přísahat. Nyní došla řada na Valerii. Pan prezident si našel nové rozptýlení: herečku, za kterou jezdí na motocyklu. Valerie se o tom dozvěděla a skončila v nemocnici. Způsobů, kterými můžeme jeden druhého zraňovat je nepřeborná řada. A ovšem Valerie musela vědět, že vstupuje na sopečnou půdu, když se nastěhovala do prezidentského paláce.

A pak tu byl (a vlastně dosud je) nepominutelný Silvio Berlusconi. V roce 2013 ho časopis *Forbes*, který o těchto věcech leccos ví, umístil na žebříčku nejbohatších mužů na světě až na 194. místě (jenom 6,2 miliardy amerických dolarů), a čtyři roky předtím ho označil jako dvanáctého nejmocnějšího muže na světě. Berlusconi (který mimo jiné vlastní - nebo alespoň spolu-vlastní - slavný italský fotbalový klub A.C. Milan), bývalý senátor (loni byl vyloučen), bývalý italský ministerský předseda, který byl obžalován, že měl nedovolený sex s dívkou mladší 18 let, byl souzen a odsouzen (na čtyři roky) pro neochotu platit daně (soud to klasifikoval jako daňový podvod!). Pan Berlusconi je také známý svými skvělými dýchánky, na které si s oblibou zval politické vůdce z celé Evropy (proslýchá se, že jedním z nich byl i nedávný český ministerský předseda), při nichž je mužům dovoleno obléknout se (zřejmě ve škále od medvědího kožichu až po roucho Adamovo) podle své představitosti. Jenomže lidu se nezavděčíš: když Silvio Berlusconi v listopadu 2012 rezignoval (poněkud nedobrovolně) na funkci ministerského předsedy, zástupy nevděčných občanů nadšeně zanotovali slavné Hallelujah z Händlova Mesiáše...

No a koncem minulého století (v roce 1998) byl americkou poslaneckou sněmovnou (Congress, House of Representatives) 'impeached' (obviněn z křivé přísahy a obstrukce spravedlnosti) prezident Bill Clinton. Senát ho ale v procesu, který trval 21 dní, obvinění zprostil. Začalo to, jako skoro všechno v životě, docela všedně. V roce 1996 nastoupila v Bílém domě (během Clintonova prvního volebního období) jako praktička Monica Lewinská. Brzy se s prezidentem sblížila. Lewinská se svým úspěchem (včetně korunního důkazu: svého modrého obleku, ozdobeného stopami mužského sexuálního výměšku) svěřila své přítelkyni Lindě Trippové, která si hovory nahrávala. A také Monice poradila, aby modrý oblek nedávala do čistírny...

O případu se roze-psal 21. ledna 1998 deník Washington Post. 26. ledna na konferenci v Bílém domě Bill Clinton (konference se zúčastnila i jeho žena Hillary) informoval novináře, že musí pracovat na projevu k národu, ale že chce národu říci jednu věc: "Neměl jsem pohlavní styk s tou ženou - slečnou Lewinskou." Příští den Hillary Clinton v interview na NBC záležitost popsala jako "pravičácké spiknutí" proti jejímu manželovi. Clinton pod přísahou potvrdil, že s Lewinskou pohlavní styk neměl. Monica Lewinská vyšetřujícím orgánům předala nyní už slavný modrý oblek. President Clinton ve výpovědi nahané pro 'grand jury' 17. srpna 1998 přiznal, že s Lewinskou měl "nepatřičný tělesný styk".

Není bez zajímavosti, že republikánský útok na Clintona v kongresu vedl jeho předseda (a později jeden z republikánských prezidentských kandidátů), Newt Gingrich, který ve stejném roce přiznal, že měl poměr s internistkou v Bílém domě, ačkoliv byl ženat (jeho druhé manželství). A snad nejdůležitější je Clintonův doslov, když bylo po všem: aféra s Monicou Lewinskou bylo vážné mravní provinění, které se pokoušel ospravedlnit nebo alespoň vysvětlit politickou a osobní krizí, kterými v té době procházel.

A to nás přivádí k nejnovější (a trochu odlišné: nejde o sex) epizodě v přebohatém repertoáru naší lidské slabosti, k torontskému (více méně jen jménem) starostovi, Rob Fordovi. Jeho příběh by byl úplně nechutný, kdyby současně nebyl tak hrozně smutný. Ford byl obviněn, že kouřil kokain. Byl při tom zachycen na videu. Snad stokrát veřejně popřel. Ale pověřil svého přítele Lisiho v minulosti odsouzeného pro vyhrožování vraždou a a současně obviněného z dalších trestních činů, aby video našel a koupil (i když současně tvrdil, že neexistuje). Když policie oznámila, že video má, Ford se přiznal, že tedy kokain kouřil, ale že byl tak zpitý, že nevěděl, co dělá. Televize (nakonec i americké stanice) skoro denně přinášely záběry blábolícího torontského starosty, často urážejícího šéfa Torontské policie Blaira. Rob skončil jako jeden z nejostudnějších lidí na světě. Toronto se svezlo (a veze) s ním. Došlo to i Fordovi, poněvadž oznámil, že přestane pít a začne nový život. Jeho nový život byl krátký. V předposledním lednovém týdnu se v restauraci v torontském předměstí opil do blábolivého stavu, v kterém urážel šéfa torontské policie, členy městské rady a ženy (které dokonce častoval výrazy importovanými z Jamaiky). Záběry byly vysílány televizí. Když nebyl - i když jen jménem - torontským starostou, bylo by mi ho líto: jeho opilý blábolení, oči, které zřejmě nic nevnímaly, robotické pohyby by ve mně vyvolaly soucit. Ale Rob Ford torontským starostou je a svou mravní nahost zakrývá pláštěm známé výmluvy: Co dělám ve svém soukromém životě je moje věc.

Myslím, že je to věcí i těch, jichž jménem vykonává svůj úřad. Nemyslím, že se můžeme ve svých činech rozdělit na dvě půlky, soukromou a veřejnou. Nemyslím, že se dokážeme soustavně chovat jako slušní lidé ve veřejné funkci a jako nechutné parodie samy sebe v soukromí. Rob Ford by se zasloužil o město, které uctilo jeho otce jménem ulice, a které on vystavil světovému výsměchu, kdyby rezignoval a odešel z veřejného života.

Josef Čermák

Fiddler's Dell Bar & Grill

Since 1954
Licensed under L.L.B.O.

Evropská a kanadská kuchyně
Slovenský i szegedinský guláš s knedlíky, smažený sýr, řízek!
V neděli, v pondělí a ve středu můžete mít populární křidélka!
Dvacet točených domácích i dovezených piv
Velká obrazovka, na které můžete sledovat přímé fotbalové i hokejové přenosy!

Na vaši návštěvu
na 781 Annette St. (křižovatka Jane St.) v Torontu
se těší
Jozef Karol; Tel.: 416/767-8882

TOČENÝ PILSNER URQUEL A CZECHVAR
V ZÁPADNÍM TORONTU!

PORTRÉTY, KRESBY, OLEJOMALBY, KOLÁŽE

Kuks III.

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggallery.net

e-mail: gabankova@paintinggallery.net

Zápisky od Pacifiku

(Pro číslo 2/2014)

Kdysijsem, ač nepravidelně, chodil ráno pro pár loupáček do mlékárny a cestou domů si v trafice koupil noviny a doma pak si četl o tom, co se ve světě událo. Tehdy ovšem informovanost nebyla jako ta dnešní - digitální a navíc v demokratické zemi.

Když už tedy mám dnes doma počítač, podívám se každé ráno co se právě ve světě přihodilo. Je toho vždycky dost. A jaký je poměr zpráv dobrých a horších? Vážený čtenář může si možná sám opovődět.

Vykojení vlaků, požáry v domovech důchodců, dohadování západních velmocí s Iránem ohledně nukleárního vyzbrojování, které k ničemu nevedou, sexuální skandály význačných politiků, omluva jiných za to co řekli, či na počítači neprozřetelně napsali a teď si za svým slovem zbaběle nestojí. Je toho dost pro těch pár okének monitoru.

Snad v důsledku tvrzení, že život je změna ...

Supřímnou lůstostí jsem sledoval velkou nepřízeň počasí pro obyvatele atlantických provincií Kanady, zatímco zde, ve Vancouveru, máme letos dosud zimu rekordně mírných teplot a sněhového nedostatku. Za stávajících okolností fyzického stavu mojí maličkosti, zpochybňující lyžování, mi takové počasí absolutně nevádí. A tak jenom jsem zvědav, zda příroda se postará o jakousi spravedlivou rovnováhu, což může znamenat velice nevlídné jaro ...

V posledním roce či dvou, Kanadu ale i Britskou Kolumbii, obchází strašidlo recese a snad i následující krize. Ač domy se zde, ve Vancouveru nadále prodávají a kupují za horentní sumy, v podstatě díky kupcům nekanadského původu a chytráků z branže real estatu.

Nedávno bylo prostranství obchodního komplexu *Park Royal* rozšířeno o další objekt (*Royal Village*) a v těchto dnech se dokončuje další monumentální rozšíření.

Pan viceprezident společnosti celý objekt vlastníci je nepochybně člověk velmi prozíravý a zkušený. Navzdory onomu prohlašovanému o stavu hospodářství v předstupni krize a dosti značné zadluženosti obyvatel, došlo k velikému rozšíření obchodního komplexu. A co se stalo: rozšířená parkoviště jsou opět plná a občan kupuje a kupuje a jeho bankovní zadluženost roste. Napadá mne otázka, kdo z toho, kromě trustů, bank, velkých obchodů a snad i soukromých lichvářů, má užitek?

Internetem mohou někdy dojít informace, o jejichž pravdivosti nelze pochybovat. Myslím, že do takové kategorie patří následující sdělení: Kanada ročně přispívá částkou pěti miliard ročně do 21 států (včetně Ruska), v průběhu posledních několika let to bylo zhruba 25 miliard kanadských dolarů takto do světa rozeslaných. Jakoby nebylo více než potřebných míst v Kanadě, která by si zasloužila vládní podporu, rozdělení zmíněných miliard mezi vlastní potřebné obyvatele? Nebo snad tomu tak není?

Nechci se tím chlubit a nebo to vystavovat na obdiv (a nebo k výsměchu) co moje choť mi sdělila: „Hochu, vždyť ty už seš hodně dlouho penzista, sedíš doma s mírnou jenom užitečností, děláš si svoje věci, které tě baví. Občas něco opravíš, krapátko vylepšíš zahradu a přichází ti měsíc co měsíc šek! Co ti vlastně chybí?“

Nechybí mi, kromě *dokonalého* zdraví, vlastně skoro nic, ač zmíněné částky nejsou nijak ohromující. Ale žil jsem vždycky skromně a myslel na zadní kolečka a tak i tahle suma sumarum mi bohatě stačí, dokonce i k podpoře syna s rodinou, který se k menšímu překvapení, pokud jde o drahotu, ocitl zde, ve Vancouveru. Pravda, po přibližných výpočtech (provedených snad jen jednou), vzhledem k poněkud časnému odchodu do penze a dosud se na světě nacházejícím, moje finanční bilance

se státem a bývalým zaměstnavatelem, zdá se s plynoucím časem být více v můj prospěch. To je samozřejmě lepší, než kdyby tomu bylo naopak. Krom toho nevím, jak stát vlastně naložil s poplatky, které ode mne v době mého zaměstnání vybíral.

A tu mne někdy, a skutečně si nevymýšlím, napadá cosi jako výčitka svědomí z toho, že nic v podstatě pro blaho země neděláje, dostávám pravidelně ony penzijní obolosy. To je ale jen jedna strana mince. Tu druhou může připomenout předcházející odstavec a k tomu ono neuvěřitelné hýření peněz daňových poplatníků jejich volenými reprezentanty, kteří by měli být příkladem lidu, kterému slouží, ale nejsou. A tak si nakonec, a myslím, že zcela právem, říkám: „Nebuď labuť! A zanech takových nepřehodných uvažování!“

Snad právě tímto finančním vyrovnáváním státu se svými starci a stařenkami se svobodné, pokrokové a (dosud) prosperující země, liší od zemí třeba afrického kontinentu.

Pokud jsem se o tom už nezmínil a doufám, že ne, doslova mne fascinuje (nijak kladně, ovšem) počet v poslední době vykojených vlaků a to nejen v USA, ale i v Kanadě, a v Evropě.

Co je toho důvodem? Nejde přece o Indii, kde k takovým neštěstím, jak informuje Internet či noviny, dochází poměrně často, ale tam jsou vlaky ověšeny cestujícími způsobem, za jakým by v Kanadě nebo USA, potažmo vzato v západní Evropě, žádný vlak vyjet nemohl.

Myslím, že o tom, co teď stručně napíšu, už jsem se zmínil. Protože pro našeho syna a jeho rodinu je nákup domu, místo nájmu, jen otázkou času, věnuji si malinko tomuto *tzv. real estat*u, tedy nabídce trhu nemovitostí pro zájemce.

Výchozím bodem k takovému jakkoli stručnému průzkumu je pozornost věnovaná bohatým informacím realitními agenty dodávaných i do našeho starého domu.

Abych byl aktuální, zde informace zcela nedávná o rodinném domku. Je zdůrazněna značná nedávná renovace a modernizace příbytku. Agent, který toto obydlí prodává, přehledně uvádí obsah modernizace a konečný její výsledek. A tu se dozvídám, že dům obytné plochy zhruba 200 čtverečních metrů) má po renovaci čtyři a půl koupelny-klosety a tři ložnice. Což mne vedlo k dosud neuskutečněnému dotazu u realitního agenta na to, zda renovující architekt a nebo možná, že to byl jen t.z. *builder, stavitel*, netrpěl bēhavkou či jinými zaživacími problémy! Vždyť místo extra dvou koupelen, mohl se pravděpodobně vytvořit další pokoj! A nebo snad nemohl?

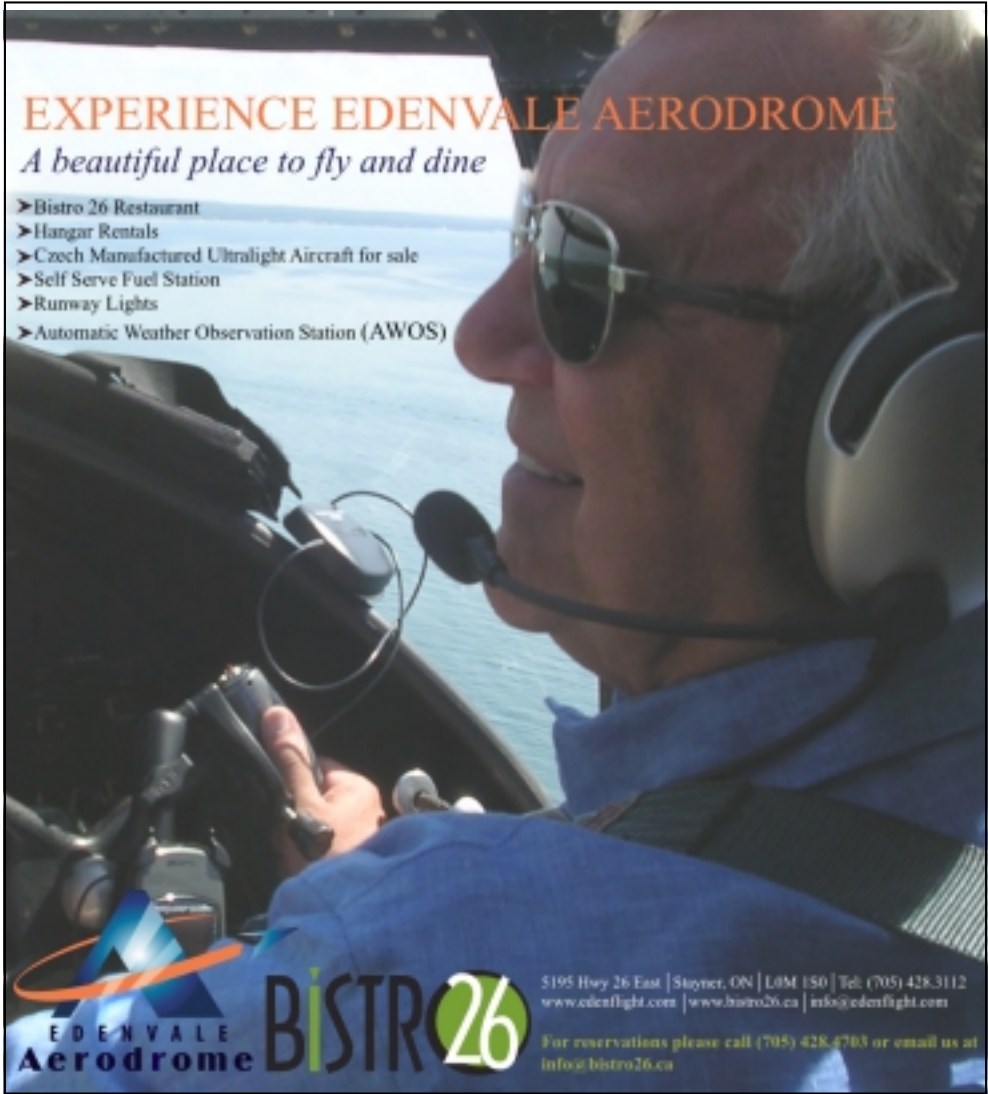
Je ale čas, abych se opět zmínil o tom, co jsem už, jsem si jist, alespoň jednou učinil na stránkách tohoto Satellitu.

Já i moje rodina jsme vděční Kanadě za dokonale vlídné přijetí v roce 1968. Za možnost postarat se o další svůj život podle svých možností, snad dle přísloví *Každý strůjce svého štěstí*. Možností, které nám nikdo nijak neomezoval. My na oplátku jsme se snažili stát platnými občany země. Nestali jsme se boháči, ani významnými odborníky, spisovateli, podnikateli, burzovními makléři jako někteří jiní. Ale respektovali jsme požadavky kanadské vlády a zákonů země a snažili se, ze všech svých sil a schopností, být nepatrným způsobem, příspěk k blahobytu země ... tedy placením požadovaných daní z vydělaných peněz.

Myslím si, že současné úrovně našeho rodinného hospodářství bychom za stejné vynaložené úsilí, v Čechách nedosáhli. Navíc pro takové úsilí, v rodné zemi by se nám, pravděpodobně, nedostávalo možností uplatnění z důvodů ignorace existující ideologie.

Pokud tedy některé moje *Zápisky od Pacifiku* mohou ve čtenáři vzbudit pocit autorovy nevďěčnosti k jeho novému domovu, Kanadě, pak je to čiré nedorozumění. Je to jen občasný smutek nad tím, že tato nesmírně bohatá, velká země, mohla by si, ve srovnání s ostatními demokratickými, přírodou méně obdařenými zeměmi, počínat lépe. Ale nejde mi jen o stránku ryze materiální a ekonomickou, ale i o souhrn několika aspektů, o čemž pojednání by zabralo další místo v tomto Satellitu.

Vladimír Čícha - Vancouver

NHL: Trojnásobný olympionik Budaj dlouho na olympiádu v Soči nemysel

Hned osm hráčů Montrealu zamíří na olympijské hry do Soči. Mezi nimi je i český kapitán Tomáš Plekanec, ale také slovenský brankář Peter Budaj, který v Canadiens kryje záda dalšímu olympionikovi Careymu Priceovi. Budaj si dlouho a jeste v Torontu 18. ledna nepřipouštěl tlak, který s sebou přináší olympiáda a soustřeďoval se na NHL, kde jeho tým v Air Canada Centre v tradičním kanadském derby podlehl Torontu 3:5. Budaj na OH vytvoří tandem s Jaroslavem Halákem ze St. Louis. Druhý brankář Montrealu Peter Budaj se podívá na olympiádu do Soči, kde bude reprezentovat slovenský výběr.

ABE: Jaké to bylo, když jste se dověděl, že pojedete na olympiádu?

PB: Je to pro mne velká čest a jsem rád, že mohu reprezentovat Slovensko.

ABE: Jak se do Soči připravujete?

PB: Olympiáda je ještě daleko a já se soustřeďuji na situaci zde. Teď musíme vyhrávat utkání s Montrealem, ale jakmile se bude olympiáda blížít, tak se nevyhnu tomu, abych na ni stále častěji nemyslel.

ABE: Letos jste odchytal jedenáct zápasů a dařilo se vám (92% úspěšnost zákroků), přesto nedostáváte tolik příležitostí...

PB: Samozřejmě, že bych raději chytal více, ale Carey (Price) chytá výborně a zatím hrajeme dobře. Pochopitelně každý brankář chce chytat co nejvíc. Doufám, že dostanu teď před olympiádou více příležitostí. To ovšem není v mých rukou.

ABE: Olympiádu jste okusil už dvakrát. Je její atmosféra odlišná od té na mistrovství světa?

PB: Myslím si, že ano. Olympiáda je pouze jednou za čtyři roky. Navíc se zastaví NHL. Přijdou tam skutečně ti nejlepší hráči. I MS má svou kvalitu, ale nejsou tam ti nejlepší.

ABE: Hovoříte o olympiádě třeba s Tomášem Plekancem?

PB: Občas prohodíme pár slov. Také jsme pogratovali ostatním, co se dostali do jiných mužstev.

Palát: Olympiáda a Stanley Cup? To by byla jedinečná sezóna

Vymazali dvougólový náskok domácích, přestříleli Toronto 42:26, čtyřikrát trefili tyčku. Přesto odjeli hokejisté Tampa Bay z Air Canada Centre po prohře 2:3 s prázdnou. Oba čeští olympionici v týmu hostí - Radko Gudas a Ondřej Palát - však o sobě dali vědět. Odehráli přes devatenáct minut a druhý jmenovaný si připsal asistenci dokonce při obou trefách Blesků.

ABE: Jak moc mrzí tato prohra?

Radko Gudas: Mrzí každá porážka, ale máme dost sil, abychom se znovu dostali na čelo Atlantické divize. Hrajeme teď víc systémově. Lepší se obzvláště defenzíva.

Ondřej Palát: Myslím, že jsme si za výkon v utkání alespoň jeden bod zasloužili. Byli jsme lepší, ale jim to tam padlo a nám ne. Mohli jsme i vyhrát.

ABE: Oba dostáváte příležitost jak v přesilovkách, tak při oslabení. Vidíte v tom projev důvěry trenéra Coopera?

Gudas: Určitě, ale Ondra si to jednoznačně zaslouží a doufám, že já také. Ta důvěra je hlavně v tom, že máme stále více času na ledě. Pak můžeme uhrát nějaké body do statistik i udělat něco pro tým.

ABE: Vy máte jeden primát, 96 trestných minut. Nejvíc v mužstvu...

Gudas: To se stává, někdo tu černou práci musí dělat. Zbylo to na mne. Ale doufám, že Ondrovi skvělá forma vydrží do února a že něco předvede v Soči.

ABE: Když jste u blížící se olympiády, čekal jste nominaci?

Palát: Po pravdě řečeno, moc jsem s ní nepočítal, bylo to překvapení. Pan Hadamczik přijel do Tampa, několikrát mne viděl, mluvil se mnou. Řekl, že jsem se mu líbil, ale nic konkrétního mi neslibil. Před zápasem ve Winnipegu přišel za mnou Radko s tím, že jsme oba v nominaci. Zrovna jsem hrál fotbal...

ABE: Takže máte rád nejen hokej, ale i fotbal?

Palát: Do patnácti let, jsem ho hrál aktivně. Tady ho hrajeme pro zábavu vždycky před zápasem.

ABE: Hrajete v Tampě. Když přijedete do Toronta, vidíte nějaký rozdíl?

Palát: Hlavně je tu zima (směje se), ale i zájem médií je úplně jiný. Když jsem přišel po rozbruslení, bylo tu tolik novinářů, že se nadalo hnout. V Tampě přijdou tak tři čtyři reportéři po tréninku či po zápase.

ABE: Olympijské hry už pomalu klepou na dveře. Jak se těšíte?

Palát: Moc! Doufám, že olympiáda bude skvělá, těším se třeba i na to, až se potkám s Jaromírem Jágre, který byl odmalička mým vzorem. A pokud by se nám povedlo s Tampou bojovat také o Stanley Cup, pak by to byla jedinečná sezóna.

Tíží ho minusy. Pohoda snad přijde, věří Milan Michálek, že v Soči zlomí prokletí téhle sezóny

Jeho Ottawa prohrála v Torontu, ani se svým individuálním výkonem ve víkendovém zápase NHL nemohl být spokojen. K 22 záporným bodům si devětadvacetiletý útočník Milan Michálek připsal v Torontu další dva. „Zatím je to špatné. Nemohu se dostat do tempa a nějak mi to tam nechce padat, přestože mám dost času na ledě. Doufám, že to prolomím,“ říká Michálek a přes nabitý program v zámoří už pomalu může vyhlížet i turnaj v Soči. „Na olympiádě bych se mohl dostat do herní pohody a věřím, že se nám tam bude dařit. Moc se do Soči těším,“ láká ho start pod pěti kruhy, kde se v týmu potká i s o dva roky starším bratrem Zbyňkem. Mezitím Milan Michálek třikrát skóroval, dařilo se mu obzvláště v Buffalu, kde vstřelil dvě branky a byl vyhlášen nejlepším hráčem utkání.

ABE: Spolu jste si zahráli už před čtyřmi roky ve Vancouveru...

MM: A k tomu i na mistrovství světa. Je to vždy něco zvláštního, když hrajeme v jednom mančaftu.

ABE: Ale olympiáda je přece jen asi něco zvláštního, že?

MM: Ve Vancouveru to byl skvělý zážitek. Těším se nejen na kluky z mužstva, ale i na to, že budeme s ostatními sportovci.

ABE: Na českou nominaci se objevila spousta reakcí...

MM: Hovořili jsme o tom se spoluhráči v Ottawě a všude je to stejné. Vždycky se někdo dostane do mužstva a někdo nedostane. Podle mne je to dobrý mix hráčů ze zámoří a z Evropy, což je důležité, když se hraje na velkém kluzišti.

ABE: Z Ottawy ale příliš mnoho hokejových olympioniků nevezlo...

MM: Pouze já a Karlsson.

V NHL se vám moc nedaří. Co říkáte tomu, že jste si připsal 24. záporný bod?

MM: Celá sezóna je letos zakletá. Kdykoliv vstoupím na led, dostaneme branku. Kdykoliv máme my šanci, tak nedáme a z protiútoku je gól.

ABE: Možná trochu drzá otázka: Letos v prosinci vám už bude třicet, citíte to na sobě?

MM: Zatím ne.

Letos se roztrhl pytel s hokejem pod širým nebem. Chystá se něco podobného v Ottawě?

MM: Budeme hrát venku ve Vancouveru, ale až po olympiádě. I na to se moc těším.

Aleš Březina (Toronto), [Sport.cz](#)

Chcete sledovat a ovládat TV vysílání z pohodlí Vašeho gauče?

Kábllovka
online TV
The future of IPTV

Česká a Slovenská televize jednoducho a bez počítače !
www.kabllovka.com

BrouCzech - staronové české pivo

Pošmákněte si v Ontariu na lahodném zlatém ležáku z malého pivovaru v Nové Pace, který je zde od roku 1864

Můžete ho ochutnat v restauraci **Praha** na Masaryktownu ve Scarborough

K dostání je ve víc jak čtyřiceti prodejnách s pivem od Oshawy až po St. Catharines.

Rovněž v obchodech v Ottawě, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwoodu, Kitcheneru, Londonu Windsoru a v přilehlých oblastech!

Najděte si váš **Beer Store** na www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager a klepněte na "View Locations"

Od 3. února 2014 je snížena cena o 13 % při nákupu 24 láhví o dalších 9 %!

Informace o pivovaru: www.novopackepivo.cz

Před uzávěrkou

V Bratislavě zemřel Vasil Biľak, vysoký funkcionář bývalé KSČ

V noci na 6. února 2014 zemřel 96 letý Vasil Biľak. Bývalý vrcholný funkcionář Komunistické strany Československa byl posledním žijícím signatářem takzvaného zvacího dopisu, který měl obhájit obsazení země vojsky Varšavské smlouvy v srpnu 1968. Obžalovaný byl kvůli tomu z vlastizrady, soudy jeho vinu ale nikdy neuznaly.

Vasil Biľak byl původním povoláním krejčí. Od listopadu 1968 až do prosince 1988 byl tajemníkem ÚV KSČ s rozhodujícím vlivem v zahraniční politice a ideologické sféře. V letech 1960 - 1989 byl poslancem Národního, později Federálního shromáždění. V roce 1968 patřil k vedoucím představitelům konzervativních sil v KSČ, podporoval sovětskou intervenci a podílel se na likvidaci obrodného procesu tzv. Pražského jara.

Kvůli podpisu na zvacím dopise čelil dlouhému vyšetřování. On sám ale nikdy nepředstoupil před soud a prokuratura v roce 2011 stíhání přerušila.

Na Biľaka před časem upozornil i aktivista a pozdější poslanec Alojz Hlina, který před jeho dům přivezl tank a nafil hlavě přímo na Biľakova okna.

Minulá slovenská vláda Ivety Radičové se od Ruska snažila získat originál zvacího dopisu, to se ale nepovedlo.

Po invazi sovětských vojsk v roce 1968 se Biľak podílel na likvidaci všech úspěchů opozice v rámci Pražského jara, jak potvrzuje historik David Weber:

„Patřil k takzvaným jestřábům, kteří zásadně požadovali potlačení Pražského jara a jeho ideálů. A byl ideologickým tajemníkem ústředního výboru.“

vb-rozhlas.cz

Ohrožené slůně už pije mléko z lahve

V Ostravě se narodilo sloní mládě, ale zatím je v nebezpečí, protože odmítá sát mateřské mléko. Slonice nechtěla pracovníky zoologické zahrady k mláděti pustit. Pracovníkům ostravské zoologické zahrady se však po dlouhém úsilí podařilo naučit novorozené slůně sát z lahve. Použili starý trik k navození sacího reflexu, který se využívá u telat. Slůněti dali pleny napuštěné mlékem. Mládě se o ně začalo zajímat a pak cucat. Potom se podařilo slůně navést i na láhev s mléčnou náhražkou. Vypilo najednou celý litr. Navíc se ošetřovatelům podařilo zjistit, že jde o sloní holku.

„Během čtvrtka ošetřovatelé vyzorovali, že má mládě tendenci olizovat ochranné látkové sítě. Proto u něj vyzkoušeli metodu navození sacího reflexu u telat pomocí plen napuštěných mlékem. To se podařilo, mládě začalo pleny sát,“ popisovala mluvčí ostravské zoo Šárka Kalousková.

Dodala, že se pak postupně ošetřovatelé pokusili slůněti dávat napít z lahve s náhražkou mléka.

„Slůně bylo schopné naráz vypít celý litr. Během tohoto krmení byla matka slůněte Vishesh opodál a ošetřovatele nenapadala. Během noci proběhlo krmení slůněte v pravidelných tříhodinových intervalech. Krmení vždy skončilo tím, že už slůně nemělo zájem a od lahve odešlo,“ líčila dále mluvčí. Díky tomu, že mládě pilo, začalo se také vyprazdňovat. Pracovníci zoo proto mohli vysledovat, že se jedná o samičku. Zoo však upozorňuje, že tento první úspěch neznamená, že už má mládě vyhráno.

„Jedinou možnou cestou pro jeho zdárný odchov je, že začne pít mléko své matky. Ze zkušeností, které v chovu slonů v celém světě jsou, statisticky jednoznačně vyplývá, že přežívá a dospělosti se dožije jen mizivé procento mláďat, která jsou krmena výhradně jakoukoli náhradou mateřského mléka,“ zdůraznila Kalousková.

Pracovníkům ostravské zoologické zahrady se po dlouhém úsilí podařilo naučit novorozené slůně sát z lahve. Použili starý trik k navození sacího reflexu, který se využívá u telat. Slůněti dali pleny napuštěné mlékem. Mládě se o ně začalo zajímat a pak cucat. Potom se podařilo slůně navést i na láhev s mléčnou náhražkou. Vypilo najednou celý litr. Navíc se ošetřovatelům podařilo zjistit, že jde o sloní holku.

právo.cz

Sport Tenis

Davis Cup: Česko-Nizozemsko 3:2. V dalším utkání se střetne Česko s přemožitelem Kanady Japonskem. V Japonsku bude hrát český tým od 4. do 6. dubna 2014.

Hokej

Tabulka české extraligy před olympijskou přestávkou: 1. Sparta 47 zápasů/103 bodů, 2. Plzeň 47/86, 3. Třinec 47/83, 4. Hradec 47/82, 5. Brno 46/79, 6. Zlín 47/77, 7. Vítkovice 45/75, 8. Pardubice 47/73, 9. Litvínov 47/67, 10. Liberec 47/65, 11. Slavia 46/64, 12. Karlovy Vary 47/60, 13. Kladno 47/43, 14. Chomutov 47/24.

Tabulka slovenské extraligy po 48. kole: 1. Košice 104, 2. Nitra 99, 3. Banská Bystrica 82, 4. Piešťany 78, 5. Poprad 75, 6. Zvolen 66, 7. Skalica 64, 8. Trenčín 56, 9. Martin 54, 10. Žilina 53, 11. Orange 20 zápasů/19 bodů.

KHL - Bobrovova divize po 50 zápasech: 1. Petrohrad 98, 2. Lev Praha 90, 3. Riga 87, 4. Záhřeb 85, 5. CSKA 83, 6. Slovan Bratislava 65, 7. Minsk 49.

Formerly Nitra Travel

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

- Tailor Made Holidays
- Travel Insurance
- Ocean/River Cruises
- Air Tickets

1221 Yonge Street (at Summerhill subway)
Toronto, M4T 1W4
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM
Saturday: By appointment

MEMBER OF: IATA tico.ca CLIA

1810380

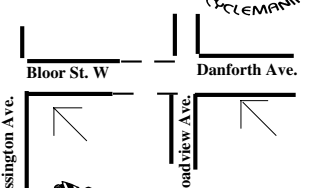
Go, See, Experience

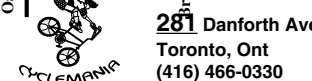
TRAVEL INC.
827A Bloor St. W.
Toronto, ON M6G 1M1

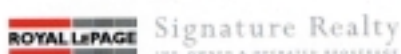
Vám ponúka cestovanie do celého sveta!
Spolahľivo vybavíme
Od 17. června 2014
nový prímy let
každé úterý
Toronto-Praha!
Volejte
Annu Zapletalovou
Tel.: (416) 537-7698
e-mail:
Tatratravel@hotmail.com

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

261 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

Rosti Brankovsky
Broker
Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?
Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.
Jak koupit dům nebo kondo?
Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*.
Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!
Royal Le Page, Signature Realty
Independently owned and operated brokerage
416/443-0300 - direct 416/443-9268
www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

Year	Average Price	Units Sold
2010	\$443,000	15,430
2011	\$452,000	9,262
2012	\$475,000	9,385
2013	\$475,000	7,765